LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

OLIMPINĖ PANORAMA

2023 M. SAUSIS NR. 1 (161)

SVARBUS DEBIUTAS

NET 18 LIETUVOS SPORTININKŲ DALYVAVO EUROPOS JAUNIMO ŽIEMOS OLIMPINIAME FESTIVALYJE ITALIJOJE. DAUGUMAI JŲ TAI BUVO PIRMOSIOS GYVENIME TOKIO LYGIO VARŽYBOS

LIETUVA

WWW.LTOK.LT

TELE-LOTO

NAUJIENA!

sindikatas

Sindikatas – tai internetinis žaidimo būdas, kai 10 žaidėjų grupė perka tuos pačius bilietus ir dalijasi jų kainą, o laimėjimo atveju – ir piniginius laimėjimus!

30 bilietų — už — **6 €**

50 bilietų — už — **10 €**

loto.lt | Loterijų bilietai internetu

TURINYS

5 **SKAITYTOJAMS**
LTOK PREZIDENTĖS MINTYS

6 **FESTIVALIS**
PIRMIEJI ŽINGSNIAI Į OLIMPINĮ PASAULĮ

8 **SLIDINĖJIMAS**
TIKĖJOSI DAUGIAU

9 **BIATLONAS**
KOVOJO IR SU JAUDULIU

10 **DAILUSIS ČIUOŽIMAS**
NAUDINGOS PAMOKOS

11 **GREITASIS ČIUOŽIMAS**
TRYS DIENOS ANT LEDO

12 **AKROBATINIS SLIDINĖJIMAS**
TRŪKO IR SĖKMĖS

13 **KALNŲ SLIDINĖJIMAS**
SUNKŪS IŠBANDYMAI

14 **UŽDARYMAS**
ITALIJA ESTAFETĘ PERDAVĖ SAKARTVELUI

16 **KARJERA**
NAUJA PRADŽIA

20 **SUKAKTIS**
„OLIMPINEI PANORAMAI“ – JAU DVIDEŠIMT METŲ

22 **SESIJA**
UNIKALUS PROJEKTAS ĮTRAUKĖ SPORTO VADYBININKES

24 **TRADICIJA**
„LTEAM“ FESTIVALIS VĖL IŠJUDINS DRUSKININKUS

25 **MAŽŲJŲ ŽAIDYNĖS**
ISTORINIS SEZONAS PRASIDĖJO MOKYMAIS

26 **PROJEKTAS**
MOKINIAI SUSIBŪRĖ Į SVAJONIŲ KOMANDAS

28 **ŽVILGSNIS**
BURIA STIPRIĄ LAIPIOTOJŲ BENDRUOMENĘ

30 **ISTORIJA**
PRANCŪZŲ BARONAS, ATGAIVINĘS OLIMPINES ŽAIDYNES

32 **KRONIKA**
LTOK ĮVYKIŲ DIENORAŠTIS

34 **SKAITAU, ŽIŪRIU, KLAUSAU**
PLAUKIKAS ATRADO KNYGŲ PASAULĮ

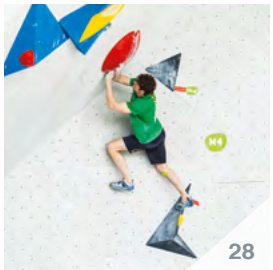

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

Leidžiamas nuo 2003 m.
Nr. 1 (161), 2023 m.

Lietuvos atstovo Pijaus Baniulio pasirodymas Europos jaunimo žiemos olimpinio festivalio akrobatinio slidinėjimo varžybose

Edijs Pālens nuotr.

REDAKTORIUS
Marius Grinbergas

AUTORIAI
Lina Motužytė
Marytė Marcinkevičiūtė
Lina Daugėlaitė
Ieva Marija Černiauskaitė
Monika Svėrytė
Dominykas Genevičius
Vytautas Ruzginas

FOTOGRAFAI
Alfredas Pliadis
Kipras Štreimikis

KALBOS REDAKTORĖ
Inga Necelienė

MAKETUOTOJAS
Artūras Gimžauskas

KONTAKTAI
Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius
panorama@ltok.lt

INTERNETO SVETAINĖ
www.ltok.lt

Online ISSN 2351-5899

Jei norite dalytis žurnalo medžiaga su savo skaitytojais, privalu pranešti, kad informacijos šaltinis – „Olimpinė panorama“

LTeam

ŽIEMOS FESTIVALIS

VASARIO 10–11 D.

DRUSKININKAI, „SNOW ARENA“

WWW.LTOK.LT

LIETUVA · Snow Arena · OLIFĖJA · 4F · VAKARŲ LAIVŲ GAMYKLA BLRT GRUPP · impuls · LEMON GYM · affidea klinika · 3D MOTION LAB · TEIDA · Glimstedt · medicina practisa · EULOTO · RC · 3

POZICIJA NESIKEIČIA

TARPTAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO VYKDOMOJO KOMITETO NARIAI SAUSIO PABAIGOJE VYKUSIAME POSĖDYJE PRIĖMĖ SPRENDIMĄ, KAD JEI KARĄ UKRAINOJE SUKĖLUSIOS RUSIJOS IR JOS VEIKSMUS PALAIKANČIOS BALTARUSIJOS SPORTININKAI IŠKOVOTŲ KELIALAPIUS Į KITAIS METAIS VYKSIANČIAS PARYŽIAUS OLIMPINES ŽAIDYNES, JŲ DALYVAVIMAS BŪTŲ PAŽYMĖTAS NEUTRALIOMIS SPALVOMIS.

Martyno Zarembos nuotr.

Ką tai reiškia, žurnalui „Olimpinė panorama“ paaiškino Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė Daina Gudzinevičiūtė.

Tarptautinio olimpinio komiteto Vykdomasis komitetas pranešė, kad rusai ir baltarusiai Paryžiaus olimpinėse žaidynėse galėtų dalyvauti tik su neutralia vėliava. Kaip suprasti šį pareiškimą?

Visų pirma, norint dalyvauti olimpinėse žaidynėse, reikia į jas patekti. Olimpinę atranką organizuoja ne TOK, o tarptautinės sporto šakų federacijos. Būtent nuo jų priklauso, ar rusai ir baltarusiai dalyvaus 2024 m. Paryžiaus olimpinėse žaidynėse, tai yra ar jie turės galimybę pakovoti dėl patekimo į žaidynes.

Minėtas pranešimas reiškia, kad net jeigu Rusijos ir Baltarusijos sportininkams pavyktų į jas patekti, nebūtų jokių simbolių, indikuojančių, kad jie reprezentuoja šias šalis. Taip pat nebūtų leidžiama dalyvauti tiems, kurie yra pasisakę už karą.

TOK rekomendacijos neleisti Rusijos ir Baltarusijos sportininkams dalyvauti tarptautinėse varžybose vis dar galioja, šiuo klausimu niekas nepasikeitė. Dauguma federacijų jų laikosi, yra vos kelios, kurios priima ar žada priimti minėtų šalių sportininkus į tarptautines varžybas.

Ar šiuo metu įmanoma kažką padaryti, kad minėtų šalių sportininkų žaidynėse visai nebūtų?

Labai sunkus klausimas. TOK tokių svertų teisiškai neturi ir gali tik rekomenduoti uždrausti šių šalių sportininkams dalyvauti tarptautinėse varžybose. Tą ji ir padarė. Tarptautinės federacijos yra nepriklausomos visuomeninės organizacijos, kurios savarankiškai priima sprendimus. Galėčiau tik svarstyti, kad galbūt nacionalinės federacijos galėtų vienytis ir skatinti tarptautines nekeisti pozicijos. Arba kaip tik ją pakeisti, jei tarptautinė federacija nėra suspendavusi minėtų šalių sportininkų.

Yra tokių principingų federacijų, kaip Tarptautinė regbio federacija, kuri suspendavusi ir pavienius sportininkus, ir komandas, ir oficialius asmenis. Bet yra ir tokių, kaip antai Tarptautinė teniso federacija, kuri suspendavusi tik komandas, o pavieniai sportininkai toliau dalyvauja varžybose.

LTOK taip pat skatina mūsų nacionalines federacijas, kiek įmanoma, prisidėti prie šio sprendimo. Deja, bet savo atstovų tarptautinių federacijų valdymo organuose praktiškai neturime.

Kokia Europos pozicija šiuo klausimu?

Ji nesikeičia, tiek LTOK, tiek Europos olimpinių komitetų asociacija (EOK) ne tik palaiko iki šiol galiojančias TOK rekomendacijas, bet ir priėmė principinį sprendimą, kad EOK renginiuose nei rusų, nei baltarusių šiemet nebus. Jie nebuvo įleisti į sausį Italijoje vykusį Europos jaunimo žiemos olimpinį festivalį, nebus priimti ir į vasarą vyksiančias Europos žaidynes bei jaunimo vasaros olimpinį festivalį.

LTOK nuotr.

Lietuvos atstovai festivalio atidarymo iškilmėse

PIRMIEJI ŽINGSNIAI Į OLIMPINĮ PASAULĮ

„LINKIU ĮSITRAUKTI Į FESTIVALIO VEIKLAS, BENDRAUTI, PALAIKYTI VIENIEMS KITUS, O VARŽYBOSE BŪKITE GERIAUSI, KOKIE TIK GALITE BŪTI“, – TAIP PER VILNIAUS ORO UOSTE SURENGTAS PALYDĖTUVES Į EUROPOS JAUNIMO ŽIEMOS OLIMPINĮ FESTIVALĮ ITALIJOJE JAUNIESIEMS SPORTININKAMS LINKĖJO LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO PREZIDENTĖ DAINA GUDZINEVIČIŪTĖ.

Sausio 21–28 d. Friulio-Venecijos Džulijos regione vykusiame festivalyje Lietuvai atstovavo rekordiškai daug sportininkų – aštuoniolika: keturi biatlono, keturi lygumų slidinėjimo, du kalnų slidinėjimo, du dailiojo čiuožimo, du greitojo čiuožimo ir keturi akrobatinio slidinėjimo atstovai. Šioje rungtyje lietuviai dalyvavo pirmą kartą.

Iš viso keturiolikos sporto šakų varžybose kovojo 1280 jaunųjų atletų iš 47 valstybių. Kaip ir pernai, šiame festivalyje nedalyvavo karą Ukrainoje sukėlusios Rusijos ir jos veiksmus palaikančios Baltarusijos atstovai.

Europos olimpinių komitetų asociacijos (EOK) viceprezidentės pareigas einančiai D.Gudzinevičiūtei festivalyje teko svarbi misija – apdovanoti tam tikrų rungčių nugalėtojus. Ji taip pat dalyvavo festivalio metu vykusiame EOK vykdomojo komiteto posėdyje.

Per palydėtuves D.Gudzinevičiūtė Lietuvos trispalvę įteikė mūsų šalies vėliavnešiais atidarymo ceremonijoje išrinktiems akrobatinio slidinėjimo atstovams Medeinei Povilavičiūtei ir Pijui Baniuliui.

Lėktuvu į Veneciją išskrido akrobatinio, lygumų ir kalnų slidinėjimo bei dailiojo čiuožimo atstovai. Biatlonininkai ir greitojo čiuožimo trumpuoju taku sportininkai atvyko tiesiai iš treniruočių stovyklų Austrijoje ir Slovakijoje. Misijai vadovavę LTOK olimpinio sporto direkcijos vadovai Agnė Vanagienė ir Einius Petkus Italiją pasiekė pora dienų anksčiau nei sportininkai.

„Vežėme daug medicininės įrangos, todėl patogiausia buvo vykti automobiliu. Atvykę apžiūrėjome viešbučius, sportininkams paruoštas sąlygas. Į šį festivalį susirenka geriausi Europos jaunieji sportininkai, todėl ir aptarnavimas aukščiausio lygio. Prieš festivalį LTOK iniciatyva visiems sportininkams „Affidea“ klinikoje buvo atlikta medicininė apžiūra, renginyje dirbo komandos gydytojas.

Iki praėjusių metų LTOK skirdavo lėšų į festivalį vykstančių rinktinių treniruočių stovykloms. Tačiau dėl pernai pasikeitusios olimpinio sporto finansavimo tvarkos ir visą sporto finansavimą perėmus valstybei to daryti nebegalime“, – pasakojo Lietuvos misijos vadovė A.Vanagienė.

Lietuvai festivalyje taip pat atstovavo EOK jaunųjų ambasadorių programos dalyvė Mija Motiejaitytė. Lietuvė, kaip jaunoji ambasadorė, dalyvavo ir praėjusią vasarą vykusiame festivalyje Banska Bistricoje (Slovakija). Vienas jaunųjų ambasadorių programos koordinatorių – taip pat lietuvis, LTOK olimpinio švietimo programų vadovas Paulius Martinkėnas.

Festivalio atidarymo iškilmės buvo surengtos Triesto mieste.

„Jaunimo olimpinis festivalis dažnam sportininkui yra pirmoji pažintis su olimpiniu judėjimu, tad organizatoriai stengiasi, kad ši patirtis kuo labiau primintų olimpines žaidynes. Būtent todėl

Per palydėtuves Vilniuje Lietuvos trispalvė buvo įteikta akrobatinio slidinėjimo atstovams M.Povilavičiūtei ir P.Baniuliui

Sauliaus Čirbos nuotr.

atidarymo ir uždarymo ceremonijose vyksta šalių paradas, atletai gyvena sportininkų kaimeliuose, kur gali bendrauti su įvairių sporto šakų ir skirtingų valstybių atstovais. Festivalyje sportininkų tikslas – ne tik parodyti geriausius rezultatus, bet ir susipažinti su olimpine bendruomene, praplėsti akiratį, palaikyti vienam kitą“, – sakė LTOK prezidentė D.Gudzinevičiūtė.

Šiais metais organizatoriai priėmė netikėtą sprendimą. Atidarymo ceremonijoje atletai nešė ne tik savo šalies vėliavą, bet ir po spygliuotį medelį, kuriuos simboliškai turėjo kartu pasodinti. Vis dėlto dėl itin stipraus vėjo šios naujovės teko atsisakyti.

Į Italiją jaunimo žiemos olimpinis festivalis sugrįžo po 30 metų pertraukos. Pirmą kartą jaunieji žiemos sportininkai čia rinkosi 1993-iaisiais.

Prieš kelionę į Italiją visa Lietuvos rinktinė buvo supažindinta su antidopingo taisyklėmis ir prevencine programa, kurios tikslas – kovoti su varžybų rezultatų klastojimu.

„Festivalio metu atsitiktinai parinktiems sportininkams bus atliekami dopingo testai. Daugeliui jų tai bus pirmoji tokia patirtis, todėl visada prieš festivalį kviečiame Lietuvos antidopingo agentūros atstovus papasakoti apie šią procedūrą“, – sakė A.Vanagienė.

Lietuvos antidopingo agentūros atstovė Dalia Motėjūnaitė jaunuosius sportininkus bei trenerius informavo apie naujausias medžiagas, įtrauktas į draudžiamųjų sąrašą, priminė, kur šią informaciją rasti, supažindino su dopingo mėginio ėmimo procedūra, sportininkų teisėmis ir pareigomis. Kadangi dauguma festivalyje dalyvaujančių sportininkų yra nepilnamečiai, į dopingo kontrolės postą juos privalo lydėti suaugęs asmuo.

„Dopingo mėginys gali būti imamas bet kuriam sportininkui. Vadovaujantis antidopingo taisyklėmis, visi sportininkai privalo sutikti pateikti mėginį. Atsisakymas traktuojamas kaip taisyklių pažeidimas“, – aiškino specialistė.

Neseniai karjerą baigęs olimpinis vicečempionas irkluotojas Saulius Ritteris svarbiausiam karjeroje sporto renginiui besiruošiančius sportininkus informavo apie prevencinę programą, skirtą kovai su varžybų rezultatų klastojimu.

S.Ritteris praėjusių metų vasarą tapo Tarptautinio olimpinio komiteto programos „Believe in Sport“ ambasadoriumi. Ši programa vienija pusšimtį įvairių šalių ambasadorių. Tai buvę atletai, teisėjai, treneriai – sporto bendruomenėse populiarūs, įtakingi,

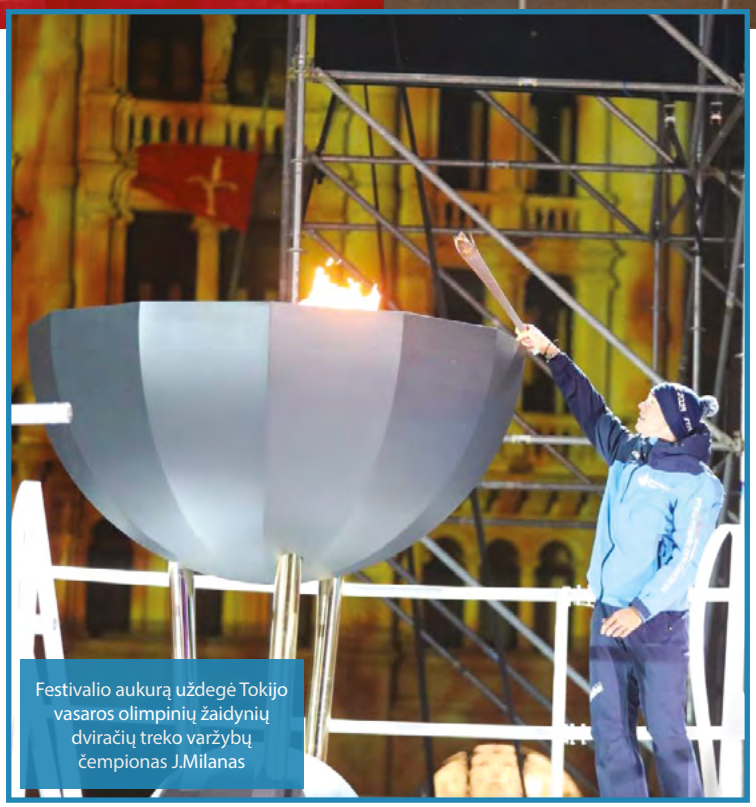

Festivalio aukurą uždegė Tokijo vasaros olimpinių žaidynių dviračių treko varžybų čempionas J.Milanas

LTOK nuotr.

turintys nepriekaištingą reputaciją. Programa siekiama, kad per ambasadorius viso pasaulio atletai būtų skatinami sportuoti sąžiningai, garbingai, būtų užkirstas kelias bet kokioms manipuliacijoms siekiant rezultatų ar kokių nors kitų tikslų.

„Jums reikia žinoti keturias taisykles. Pirma, bet kuriose varžybose privalote stengtis būti geriausi, kokie tik galite būti. Net jei strategiškai bandysite taupyti jėgas svarbesniems startams, tai gali būti traktuojama kaip manipuliacija. Antra, draudžiama lažintis savo sporto šakos ar renginio, kuriame dalyvaujate, varžybose.

Atsakingai vertinkite, kuo dalijatės socialiniuose tinkluose. Varžybų metu nerekomenduojama dalytis informacija apie savo savijautą, planuojamą varžybų strategiją, kad tuo nepasinaudotų lažybas planuojantys asmenys. Ir, galiausiai, sportininkai, susidūrę su bet kokios formos manipuliacija, privalo informuoti atsakingus asmenis: trenerius, misijos vadovus ar net TOK“, – pasakojo S.Ritteris.

Lietuvos slidininkų komanda

LTOK nuotr.

TIKĖJOSI DAUGIAU

EUROPOS JAUNIMO ŽIEMOS OLIMPINIO FESTIVALIO LYGUMŲ SLIDINĖJIMO VARŽYBOSE, VYKUSIOSE 1250 M VIRŠ JŪROS LYGIO ESANČIAME SAPADOS MIESTELYJE, LENKTYNIAVO KETURI LIETUVOS SLIDININKAI, KURIE KOVOJO IR PO VIENĄ, IR KAIP KOMANDA.

Pirmoji rungtis, kurioje jėgas išbandė lietuviai, buvo merginų 7,5 km lenktynės klasikiniu stiliumi. Jose tarp 64 sportininkių startavo seserys Emilija ir Gabija Bučytės. Emilija distanciją įveikė per 30 min. 3,6 sek., nuo nugalėtojos švedės Miros Goeransson atsiliko 7 min. 3,4 sek. ir užėmė 53 vietą. Gabija finišavo per 30 min. 31 sek. ir užėmė 57 vietą. Nugalėtojai ji pralaimėjo 7 min. 30,8 sek.

Vaikinų 10 km varžybose klasikiniu stiliumi rungėsi 64 sportininkai. Matas Gražys trasą įveikė per 32 min. 45,3 sek. Nuo nugalėtojo italo Gabriele'io Matlio jis atsiliko 5 min. 39,6 sek. ir bendroje įskaitoje užėmė 49 vietą. Aironui Purui finišui pasiekti prireikė 34 min. 15,8 sek. Nuo nugalėtojo jis atsiliko 7 min. 10,1 sek. ir buvo 55-as.

7,5 km laisvuoju stiliumi varžybose A.Puras distanciją įveikė per 22 min. 13,4 sek. ir užėmė 56 vietą. Nuo nugalėtojo italo G.Matlio jis atsiliko 4 min. 4,9 sek. M.Gražys finišavo po 23 min. 3,6 sek., nugalėtojui pralaimėjo 4 min. 55,1 sek. ir užėmė 62 vietą.

„Matas prastai jautėsi, blogai miegojo. Nežinau, gal aukštis virš jūros lygio turėjo įtakos. Čia esame beveik 1300 m aukštyje, sportininkai nepratę dirbti kalnuose. Aironas su jauduliu susitvarkė ir šliuožė, kaip galėjo", – sakė sportininkų trenerė Kazimiera Strolienė.

5 km laisvuoju stiliumi E.Bučytė įveikė per 17 min. 3,6 sek. ir užėmė 56 vietą. Nuo nugalėtojos prancūzės Margot Tirloy ji atsiliko 3 min. 53,5 sek. Gabija nuotolį įveikė per 17 min. 11 sek. ir liko 57-a. Čempionei lietuvė pralaimėjo 4 min. 0,9 sek.

Sprinto klasikiniu stiliumi vaikinų atrankos varžybose A.Puras 1200 m distanciją nušliuožė per 2 min. 55,95 sek. ir užėmė 47 vietą. Kelias dienas prastai jautęsis M.Gražys nuotolį įveikė per 2 min. 59,36 sek.

„Nemaniau, kad galėsiu startuoti po to, kai sustreikavo sveikata, bet džiaugiuosi, kad pagerėjo. Gal šiandien nebuvau geriausios formos, bet džiaugiuosi gavęs šansą pasivaržyti", – sakė M.Gražys.

Merginų atrankos varžybose E.Bučytė, finišavusi po 3 min. 18,46 sek., užėmė 40 vietą. G.Bučytė distanciją įveikė per 3 min. 27,90 sek. ir liko 50-a.

Treneris S.Dervinis ruošia slides varžyboms

Lietuviai į sprinto rungties ketvirtfinalį nepateko.

Paskutinę varžybų dieną keturi mūsų šalies slidininkai stojo prie mišrios estafetės 4×5 km laisvuoju ir klasikiniu stiliumi starto linijos. Lietuviai distanciją įveikė per 1 val. 1 min. 45,5 sek. ir užėmė 16 vietą. Nuo auksą iškovojusios Švedijos komandos mūsų šalies atstovai atsiliko 10 min. 0,5 sek. Iš viso estafetės varžybose startavo 17 komandų.

„Estafetė parodė, kad sunku mums varžytis su kitomis komandomis. Arčiausiai buvo islandai, kuriuos aplenkėme, ir turkai, o kitos komandos pabėgo tolėliau. Turkijos mergaitės stiprios, dėl to jų nepavyko aplenkti, nors tokia galimybė buvo. Apskritai vertinant visą festivalį galima sakyti, kad mūsų sportininkams čia tenkantis krūvis yra per didelis. Per penkias dienas buvo keturi startai. Be to, jie vyko aukštikalnėse, prie kurių nesame pratę. Visą pasirodymą vertinu vidutiniškai. Tikrai nebuvo blogai, bet reikia pripažinti, kad tikėjomės daugiau", – konstatavo treneris Stasys Dervinis.

KOVOJO IR SU JAUDULIU

EUROPOS JAUNIMO OLIMPINIO FESTIVALIO BIATLONO VARŽYBOSE LENKTYNIAVĘ LIETUVOS SPORTININKAI NESLĖPĖ: DEBIUTUOJANT TOKIO AUKŠTO LYGIO RENGINYJE JIEMS TEKO KOVOTI NE TIK SU KONKURENTAIS, BET IR SU JAUDULIU.

LTOK nuotr.

Lietuvos biatlonininkų komanda

Vaikinų 7,5 km sprinto lenktynėse geriausiai sekėsi Danieliui Buchovskiui. Jis distanciją įveikė per 23 min. 57,4 sek. (2 baudos ratai) ir užėmė 38 vietą tarp 69 sportininkų. Nuo nugalėtojo slovėno Pavelo Trojerio lietuvis atsiliko 3 min. 18,7 sek.

„Šiandien jaučiausi gerai, tik paskutinis ratas buvo sunkokas. Tačiau stabiliai ir greitai šaudžiau, tuo esu labai patenkintas. Išsikeltus tikslus įvykdžiau“, – sakė D.Buchovskis.

Mikas Vildžiūnas distanciją įveikė per 25 min. 48,3 sek. (4 baudos ratai), nugalėtojui pralaimėjo 4 min. 59,6 sek. ir užėmė 61 vietą. 62-as liko Juozas Augustinavičius, kuriam nuotoliui įveikti prireikė 25 min. 59,9 sek. (5 baudos ratai). Jis nuo nugalėtojo atsiliko 5 min. 21,2 sek.

Merginų varžybose Emilija Mincevič 6 km trasą nušliuožė per 26 min. 3,2 sek. (4 baudos ratai) ir nugalėtoja tapusiai ukrainietei Oleksandrai Merkušynai nusileido 6 min. 44,1 sek. Lietuvė užėmė 59 vietą.

„Šios varžybos praėjo tikrai ne taip, kaip su treneriu planavome. Manau, nepavyko savo tikslų pasiekti dėl didelio jaudulio prieš startą, nes tai – pirmasis mano pasirodymas tokio lygio varžybose. Trasa nebuvo labai sunki, slidės irgi labai gerai šliuožė“, – nesiskundė E.Mincevič.

Treneris Marijanas Kačanovskis po pirmosios varžybų dienos sakė: „Pirmą dieną, žinoma, buvo jaudulys, bet slidės slydo gerai. Mikui šiek tiek traukė koją, o tai atsiliepė šaudant. Juozas irgi turėjo tokią problemą, jam irgi traukė kojas. Manome, kad buvo parinktos per kietos slidės, nebuvo labai patogu, raumenys visą laiką buvo įtempti. Danielius šiandien gerai šaudė, labai gerai važiavo paskutinį ratą ir užėmė vietą, kuri mus tenkina. Emilija šiandien atrodė šiek tiek susikausčiusi, nešliuožė taip, kaip galėjo. Be to, paprastai ji yra patikima šaulė.“

12,5 km individualiose lenktynėse geriausiai iš Lietuvos vaikinų pasirodęs J.Augustinavičius užėmė 45 vietą. Jis distanciją įveikė per 42 min. 50,7 sek., atliko šešis netaiklius šūvius ir nuo nugalėtojo slovako P.Trojerio atsiliko 7 min. 58,5 sek. Už vieną netaiklų šūvį skiriamos 45 baudos sekundės.

„Šios varžybos man buvo tikrai geresnės nei sprinto. Buvau labiau susikaupęs, kojų savijauta geresnė, taigi ir rezultatas kitoks“, – sakė sportininkas.

M.Vildžiūnas distanciją įveikė per 43 min. 0,9 sek. (6) ir nuo nugalėtojo atsilikęs 8 min. 8,7 sek. užėmė 47 vietą. D.Buchovskis finišavo per 45 min. 10,3 sek. (7) ir užėmė 61 vietą. Nugalėtojui jis pralaimėjo 10 min. 18,1 sek.

„Ši diena praėjo gana sklandžiai, tik šaudykloje buvo tam tikrų klaidų. Žinoma, augame ir mokomės. Trasoje nebuvo sunku, bet, atrodo, per daug taupiausi. Vis dėlto šį startą vertinu neblogai, tik šaudykloje trūko greičio. Čia jaučiame sporto šventę. Aišku, gaila, kad esame išmėtyti po skirtingas vietas, būtų smagiau, jei visi lietuviai būtume kartu. Bet, nepaisant to, susiradome naujų draugų, tikrai smagu“, – įspūdžiais dalijosi M.Vildžiūnas.

Pasibaigus vaikinų varžyboms visi trys biatlonininkai grįžo į stadioną palaikyti 10 km individualiose lenktynėse startavusios E.Mincevič. Lietuvė nuotolį įveikė per 45 min. 9,7 sek. (5) ir liko 54-a. Ji nuo nugalėtojos vokietės Julios Tannheimer atsiliko 11 min. 7,4 sek.

D.Afinogenova

D.Korabelnikas

Edijs Pālens nuotr.

NAUDINGOS PAMOKOS

LIETUVOS DAILIOJO ČIUOŽIMO ATSTOVAMS ILGOS KELIONĖS Į VARŽYBAS SUNKUMAI NUBLANKO PRIEŠ PUIKIĄ EUROPOS JAUNIMO ŽIEMOS OLIMPINIAME FESTIVALYJE TVYROJUSIĄ ATMOSFERĄ.

Dailiojo čiuožimo varžybose pasirodė du Lietuvos atstovai – Danielius Korabelnikas ir Daria Afinogenova.

Pirmuoju Lietuvos sportininku, startavusiu žiemos festivalio dailiojo čiuožimo solistų varžybose, tapęs D.Korabelnikas įgyvendino savo ir trenerės lūkesčius.

Už trumpąją programą lietuvis gavo 49,26 taško ir užėmė 10 vietą, o atlikdamas laisvąją programą Danielius krito ir surinko 83,88 taško. Galutinėje įskaitoje Lietuvos sportininkas užėmė 11 vietą (133,14 tšk.).

„Danielius šaunuolis, trumpojoje programoje jis stengėsi ir įvykdė savo planą. Žinoma, normalu, kad buvo sveikas jaudulys, bet jis susikaupė, turėjo tikslą, užduotį ir su ja susitvarkė. Tokio lygio varžybose tai labai geras startas.

Laisvoji programa yra ilgesnė ir žymiai sudėtingesnė už trumpąją. Žinau, kad Danielius padarė absoliučiai viską, ką galėjo. Jis niekada nedalyvauja puse kojos. Būna, kartais ne viskas pasiseka, bet jis yra labai atsakingas, todėl atiduoda visas jėgas.

Apskritai buvo sudėtinga diena. Gyvename Udinėje, nuo kurios iki varžybų vietos autobusu tenka važiuoti daugiau nei pusantros valandos. Autobusas išvyksta 6 val. ryto, o varžybos prasidėjo prieš 16 val. Ilgai laukėme savo starto. Bet labai smagu dalyvauti tokiame festivalyje. Jaučiame didelį palaikymą, džiugina buvimas bendruomenėje, bendravimas“, – sakė sportininko trenerė Ingrida Proživalskytė.

Merginų varžybose D.Afinogenova už trumpąją programą gavo 45,17 taško ir užėmė 11 vietą tarp 30 dalyvių.

„Tai nebuvo geriausias mano pasirodymas. Esu patenkinta, kaip atlikau šuolius, bet ne sukinius. Ryt laukia treniruotė, kurios metu tikiuosi pataisyti visus trūkumus“, – sakė Lietuvos sportininkė.

Už laisvąją programą D.Afinogenova gavo 68,01 taško ir galutinėje įskaitoje užėmė 18 vietą (iš viso 113,18 tšk.).

„Daria buvo pasiruošusi daug geriau, nei čiuožė šiandien, tikėjomės daugiau. Tačiau neabejoju, kad šios varžybos bus gera patirtis, pamoka ateičiai ir postūmis tobulėjimui“, – sakė čiuožėją treniruojanti kanadietė Martine Dagenais.

TRYS DIENOS ANT LEDO

PIRMIEJI IŠ LIETUVOS SPORTININKŲ KOVĄ EUROPOS JAUNIMO OLIMPINIAME FESTIVALYJE PRADĖJO GREITOJO ČIUOŽIMO TRUMPUOJU TAKU ATSTOVAI. JIE VARŽĖSI PRIE SIENOS SU AUSTRIJA ESANČIO PONTEBOS MIESTO LEDO ARENOJE.

E.Čechas

Edijs Pālens nuotr.

V.Levickytė

Jau kitą dieną po festivalio atidarymo greitojo čiuožimo trumpuoju taku sportininkai dalyvavo 1500 m rungties varžybose.

Valentina Levickytė ketvirtfinalio čiuožime distanciją įveikė per 3 min. 2,959 sek. ir trečioje atrankos grupėje užėmusi ketvirtą vietą pateko į pusfinalį. Pusfinalyje ji krito, todėl prarado svarbias sekundes ir distanciją įveikusi per 3 min. 8,527 sek. į finalą nepateko. Bendroje įskaitoje sportininkė užėmė 16 vietą.

„Varžybomis esu patenkinta, pirmoji diena praėjo puikiai. Džiaugiuosi, kad pavyko įgyvendinti savo tikslus ir planus, nors varžiausi su vyresnėmis merginomis. Varžybų atmosfera buvo labai palaikanti, tačiau vis tiek jaučiau jaudulį. Dabar planuoju pailsėti, atsigauti ir nusiteikti likusioms rungtims“, – sakė sportininkė.

Ernestas Čechas 1500 m distanciją atrankos varžybose įveikė per 2 min. 38,373 sek. ir bendroje įskaitoje užėmė 28 vietą.

Trumpiausią 500 m distanciją E.Čechas įveikė per 46,668 sek., savo grupėje finišavo ketvirtas ir į pusfinalį nepateko. Šioje rungtyje jis pagerino asmeninį sezono rekordą. Bendroje įskaitoje lietuvis liko 26-as.

500 m distancijos vaikinų varžybų nugalėtojams medalius užkabino Europos olimpinių komitetų asociacijos (EOK) viceprezidentė, LTOK prezidentė Daina Gudzinevičiūtė. Auksą laimėjo Latvijos sportininkas Linardas Reinis Laizanas.

Išvakarėse į 1500 m distancijos varžybų pusfinalį patekusiai V.Levickytei čiuožiant 500 m trasą šio rezultato pakartoti nepavyko. Merginų atrankos varžybose ji krito, distanciją įveikė per 1 min. 8,222 sek., savo grupėje užėmė ketvirtą vietą, o bendroje įskaitoje liko 24-a.

Pirmi varžybas pradėję čiuožėjai pirmieji jas ir baigė. Paskutinės distancijos – 1000 m – varžybų ketvirtfinalį V.Levickytė įveikė per 1 min. 49,750 sek. Savo atrankos grupėje ji liko ketvirta ir į pusfinalį nepateko.

E.Čechas analogišką nuotolį įveikė per 1 min. 38,177 sek., savo grupėje taip pat finišavo ketvirtas ir į pusfinalį nepateko. Bendroje įskaitoje jis liko 26-as, V.Levickytė – 23-ia.

„Apibendrinant varžybas galima sakyti, kad sėkmingiausia diena mums buvo pati pirmoji, kai Valentina pateko į 1500 m rungties pusfinalį. Šiandien ji buvo labai atsargi. Nors merginų varžybose konkurencija gana įvairaus lygio, vaikinų grupėje varžovai buvo daug pajėgesni, todėl Ernestui susikaupti buvo sudėtinga. Galime tik pasidžiaugti, kad pavyko išvengti traumų, nes buvo daug kritimų“, – sakė Lietuvos greitojo čiuožimo asociacijos vadovė, trenerė Virginija Vilčinskaitė-Ogulevičienė.

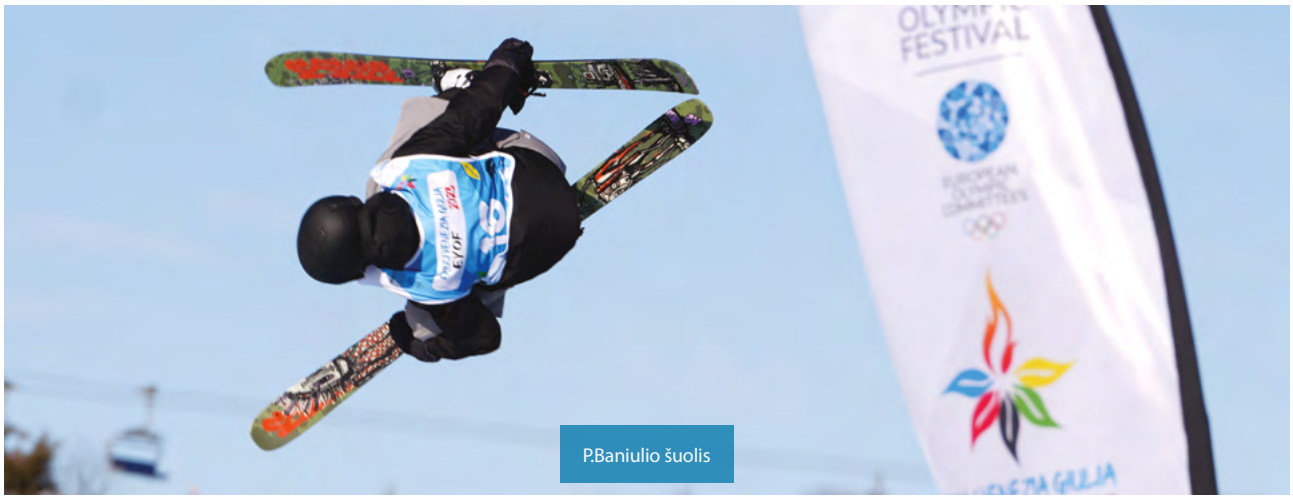

P.Baniulio šuolis

Edijs Pālens nuotr.

TRŪKO IR SĖKMĖS

ANT GARSIOJO ZONKOLANO KALNO, PER KURĮ DRIEKIASI IR PRESTIŽINIŲ „GIRO D'ITALIA" DVIRAČIŲ LENKTYNIŲ TRASA, VYKO EUROPOS JAUNIMO ŽIEMOS OLIMPINIO FESTIVALIO AKROBATINIO SLIDINĖJIMO VARŽYBOS. JOSE PIRMĄ KARTĄ DALYVAVO IR LIETUVOS ATSTOVAI.

Keturi lietuviai varžėsi didžiojo šuolio („big air") ir akrobatinio nusileidimo („slopestyle") rungtyse.

Didžiojo šuolio merginų varžybose Medeinė Povilavičiūtė surinko 42,3 taško ir užėmė devintą vietą, o antrojo nusileidimo metu kritusi Rusnė Rudzianskaitė su 30,3 taško liko dešimta. Iš viso atrankos varžybose dalyvavo dešimt sportininkių, į finalą pateko šešios.

„Rusnė čia vyko pasisemti patirties, o padarė daugiau, nei tikėjomės. Nors skaudžiai krito, bet nebijojo ir sugebėjo bandyti – likau labai patenkintas. Medeinei kėlėme aukštesnius tikslus, bet pritrūko laiko priprasti prie parko, prie didesnių tramplinų. Vakar dėl vėlavusio autobuso praleidome dalį treniruotės, kurios tikrai trūko", – sakė komandos treneris Gediminas Miciulevičius.

Vaikinų varžybose geriau sekėsi Pijui Baniuliui. Jis surinko 74,5 taško ir tarp 23 sportininkų užėmė 14 vietą. Į finalą pateko dvylika jaunųjų atletų.

Mažiau patirties turintis Dovydas Vaivada krito abiejų nusileidimų metu ir surinkęs 7 taškus užėmė 23 vietą.

„Pijus įvykdė numatytus tikslus, tik pritrūko šiek tiek sėkmės – nuo finalo skyrė vos du taškai. Jo darytas triukas buvo aukšto lygio, visi liko sužavėti atlikimu. Dovydas, deja, dukart krito, nes darė sudėtingesnius triukus. Tam įtakos turėjo patirties stoka, nes ne taip seniai pradėjo šiuo sportu užsiimti", – sakė G.Miciulevičius.

Akrobatinio nusileidimo atrankos varžybose M.Povilavičiūtė pirmojo nusileidimo metu surinko 48 taškus ir buvo šešta, tačiau antrasis bandymas sportininkei susiklostė nesėkmingai. Mergina krito ir galutinėje įskaitoje liko aštunta. Į finalą pateko šešios sportininkės. R.Rudzianskaitė taip pat krito ir užėmė dešimtą vietą (18 taškų).

„Šiandien prieš varžybas dvi valandas treniravomės. Labai džiaugiausi, kaip sekėsi, tačiau paskutinio šuolio metu vienai slidei kažkas nutiko. Todėl per varžybas antroje trasos dalyje nepavyko įvykdyti to, ką planavau, nes slidė po šuolio vis atsikabindavo. Šiaip šis festivalis buvo labai smagi ir įdomi patirtis. Džiaugiuosi, kad turėjau galimybę sudalyvauti ir atstovauti Lietuvai. Tikrai padariau daugiau, nei tikėjausi", – sakė R.Rudzianskaitė.

Lietuvos komanda

Vaikinų atrankos varžybose vėl visai šalia finalo liko P.Baniulis. Sportininkas geriausiu pirmuoju bandymu surinko 64 taškus ir užėmė 12 vietą. Į finalą pateko 10 sportininkų.

Pirmojo bandymo metu kritęs D.Vaivada antruoju mėginimu surinko 33,50 taško ir užėmė 21 vietą.

„Pirmą kartą dalyvavau tokio aukšto lygio varžybose, todėl trasoje jaudinausi. Tai, ką planavau padaryti, nepavyko, bet nenusimenu, žinau, kad galiu. Todėl treniruosiuosi toliau ir sieksiu tikslų", – sakė D.Vaivada.

„Turint galvoje, kad šie sportininkai nesukaupę daug varžybų patirties, rezultatai tikrai geri, esu jais patenkintas. Važiavome čia įgyti patirties, o atvykę norėjome pakonkuruoti, todėl labai stengėmės pakliūti į finalą. Atidavėme viską, rizikavome. Važiuodami į šias varžybas sportininkai daug nerimavo, bet pamatė, kad nėra taip baisu. Tikrai nėra ko nusiminti, turėjome gerą laiką ir padarėme viską, ką galėjome", – sakė treneris Mantas Točelis.

SUNKŪS IŠBANDYMAI

TRASAS UŽVERTĘS SNIEGAS NET PRIVERTĖ DALYVIUS BALSUOTI, AR NEPERKĖLUS STARTO, BET GALIAUSIAI NUTARTA GRAFIKO NEGRIAUTI IR EUROPOS JAUNIMO ŽIEMOS OLIMPINIO FESTIVALIO KALNŲ SLIDINĖJIMO VARŽYBOS VYKO PAGAL IŠ ANKSTO NUMATYTĄ TVARKARAŠTĮ. JOSE STARTAVO IR DU LIETUVIAI.

L.Karlonaitė ir P.Lenkutis su trenere A.Aleksandravičiene

LTOK nuotr.

P.Lenkutis slalomo trasoje

Edijs Pālens nuotr.

Slalomo varžybose pirmąjį nusileidimą Povilas Lenkutis įveikė per 54,54 sek. ir liko 77-as. Antrojo nusileidimo metu sportininkas sugebėjo per dešimt vietų pagerinti savo poziciją ir galutinėje įskaitoje finišavo 67-as. Lietuvio laikas – 1 min. 48,88 sek. Nuo nugalėtoju tapusio prancūzo Emile'io Baur jis atsiliko 16,80 sek.

„Pirmą kartą startavau tokio rimtumo varžybose. Trasoje buvo sudėtinga, nes vakar daug snigo. Šiandien startavau 72 numeriu, todėl teko leistis per kitų sportininkų jau išmuštas duobes. Matau, kad dar trūksta treniruočių kalnuose patirties, todėl visiškai užtikrintas nesijaučiu", – prisipažino P.Lenkutis.

„Tai buvo išgyvenimo trasa. Tokioje varžėmės pirmą kartą gyvenime. Povilas kovojo vyriškai ir išsilaikė. Pirmasis nusileidimas buvo prastesnis, bet antrajame viskas vyko jau geriau. Mes esame pratę treniruotis praktiškai ant ledo, o čia dvi dienas iš eilės snigo, teko čiuožti iš duobės į duobę. Net vyko balsavimas, ar išvis varžybas rengti. Austrai, šveicarai ir prancūzai siūlė perkelti, bet likusios komandos nubalsavo kitaip", – pasakojo kalnų slidininkų trenerė Anžela Aleksandravičienė.

Merginų slalomo varžybose galingai startavusi Liepa Karlonaitė negailėjo jėgų, o tarpinis rezultatas žadėjo 41 vietą. Vis dėlto antroje trasos dalyje sportininkė krito ir nefinišavo.

„Slalomas – mano mėgstamiausia rungtis, todėl labai gaila, kad nepavyko finišuoti. Trasoje jaučiausi gana gerai, startavau galingai, tarpinis laikas irgi buvo visai neblogas. Tačiau sudėtingos trasos sąlygos lėmė klaidas, dėl kurių ir nepavyko jos įveikti", – sakė L.Karlonaitė.

Jai antrino A.Aleksandravičienė: „Mažai treniruočių turėjome ant tokio stataus kalno. O šiaip Liepa važiavo stipriai, tikrai nenorėjo tik finišuoti, ji kovojo dėl aukštų vietų. Bet tiesiog neatlaikė. Ji labai talentinga mergaitė, tik reikia daugiau treniruočių tokiomis sąlygomis."

P.Lenkutis sėkmingai baigė ir didžiojo slalomo rungtį. Pirmojo nusileidimo metu lietuvis trasą įveikė per 1 min. 34,76 sek. ir, nuo lyderio slovako Mihos Oserbano atsilikęs 15,77 sek., buvo 72-as.

Po antrojo nusileidimo mūsų šalies sportininkas sugebėjo pagerinti savo poziciją ir galutinėje įskaitoje užėmė 65 vietą (3 min. 8,46 sek.). Nuo nugalėtoju tapusio M.Oserbano jis atsiliko 28,41 sek.

„Trūksta mums patirties šioje rungtyje. Didžiojo slalomo trasoje treniruojamės tik iki penkių kartų per metus. Visada norisi geriau, bet šiam kartui yra kaip yra, vaikams buvo gera patirtis tokio lygio sporto renginyje. Didžiojo slalomo varžybose vakar turėjo startuoti ir Liepa, bet slalomo trasoje krito ir užsigavo kelį. Be to, ji labai mažai treniravosi šios rungties trasoje, todėl nusprendžiau neleisti jai startuoti", – paaiškino A.Aleksandravičienė.

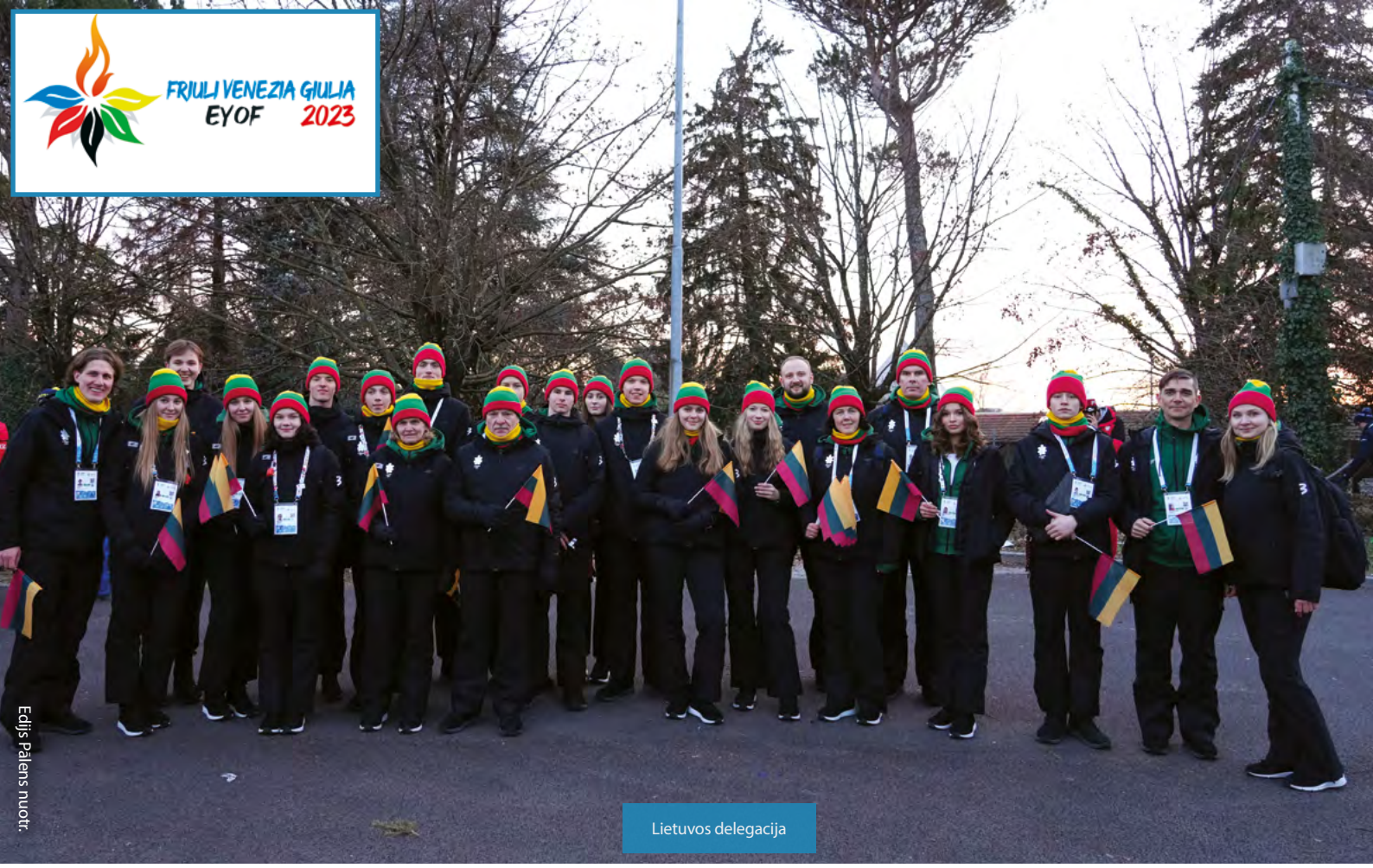

Edijs Pālens nuotr.

Lietuvos delegacija

ITALIJA ESTAFETĘ PERDAVĖ SAKARTVELUI

SAUSIO 28 D. UDINĖS MIESTE NUSILEIDO VISĄ SAVAITĘ VYKUSIO EUROPOS JAUNIMO ŽIEMOS OLIMPINIO FESTIVALIO UŽDANGA. OLIMPINES ŽAIDYNES PRIMINUSIOJE UŽDARYMO CEREMONIJOJE ŽYGIAVO IR LIETUVOS SPORTININKAI.

Vyko tradicinis šalių paradas. Lietuvos vėliavą, kaip ir per atidarymo ceremoniją, nešė akrobatinio slidinėjimo atstovai Pijus Baniulis ir Medeinė Povilavičiūtė.

„Europos jaunimo olimpinis festivalis – galimybė ne tik varžytis su bendraamžiais, bet ir iš vidaus pažinti olimpinį judėjimą, olimpines vertybes. Žinau, kad mūsų jaunieji sportininkai padarė viską, ką galėjo, varžybose paliko visas jėgas. Tikiuosi, šis festivalis juos įkvėpė dar daugiau dirbti ir siekti sportinių tikslų“, – sakė Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė Daina Gudzinevičiūtė.

Renginio metu buvo įteiktas kilnaus elgesio apdovanojimas („The Fair Play Award“), skiriamas už olimpinių vertybių puoselėjimą. Jis atiteko Ukrainos komandai ir buvo palydėtas gausiomis ovacijomis.

Šiame festivalyje daugiausiai medalių iškovojo Prancūzijos (7 aukso, 6 sidabro, 4 bronzos), Italijos (6, 8, 7) ir Šveicarijos (6, 3, 3) jaunieji sportininkai.

Per uždarymo iškilmes festivalio vėliava perduota Sakartvelui – 2025 m. Europos jaunimo žiemos olimpinis festivalis vyks Bakurianio mieste.

Lietuvos vėliavnešiai uždarymo iškilmėse

Šiame viešbutyje buvo įsikūrę lietuviai

Misijos vadovė A.Vanagienė

Biatlonininkas J.Augustinavičius ir Lietuvos misijos vadovės pavaduotojas E.Petkus

LTOK nuotr.

Festivalyje Italijoje lankėsi ir LTOK vadovai – prezidentė D.Gudzinevičiūtė ir generalinis sekretorius V.Paketūras

Alfredo Pliadžio nuotr.

A.Šerkšnienė, E.Balčiūnaitė ir R.Drazdauskaitė pagerbtos LLAF šventiniame vakare

NAUJA PRADŽIA

VIENAS SVARBUS IR ILGAS GYVENIMO ETAPAS JOMS KĄ TIK BAIGĖSI, O DABAR PRIEŠ AKIS – NAUJOS NEŽABOTOS GALIMYBĖS. IR IKI ŠIOL DAR NEPAŽINTA VISIŠKA LAISVĖ VEIKTI, KĄ NORI. BĖGIKĖS AGNĖ ŠERKŠNIENĖ, EGLĖ BALČIŪNAITĖ IR RASA DRAZDAUSKAITĖ ATSISVEIKINO SU DEŠIMTMEČIUS TRUKUSIA PROFESIONALIŲ SPORTININKIŲ KARJERA IR ATVERTĖ NAUJĄ SAVO ISTORIJOS SKYRIŲ.

Būdavo akimirkų, kai sprinterė A.Šerkšnienė susimąstydavo: „Kam ir dėl ko visa tai darau? Ar verta?“ Bet nugindavo šalin sunkias mintis ir vėl sukandusi dantis sėsdavo į automobilį, pustrečios valandos riedėdavo iki maniežo, kur po sunkios treniruotės taip pykindavo, kad norėdavosi tik griūti į lovą, bet tekdavo važiuoti atgal, nes namie laukė mamos dėmesio prašanti dukra ir vyras.

Neišsimiegojusi, pailsusi nuo privalomų buities darbų ir išsekinta daug jėgų reikalaujančių treniruočių A.Šerkšnienė vis tiek stengėsi nesustoti, nes bėgimas buvo jos darbas ir jos tikslas. „O kai turiu tikslą, stengiuosi nesiblaškyti“, – prisipažįsta 34 metų dabar jau buvusi bėgikė.

Vidutinių nuotolių bėgikei E.Balčiūnaitei bėgimas paauglystėje tapo tuo šiaudu, kurį pagriebusi ji tikėjosi išplaukti į geresnį gyvenimą. Be nepritekliaus, kai kartais trūkdavo net maisto, o Šiaulių Pietinio rajono mergaitė nematydavo vilties ištrūkti iš aplinkos, kuri ne skatina skristi, o traukia į dumblą.

Eglės karjera buvo tarsi audringa jūra, kurios bangos tai iškelia į viršų, tai bloškia žemyn. Buvo daug traumų ir ligų, kurios vis trukdė siekti tikslų, buvo sunkių sprendimų, kurių daug kas nesuprato, bet 34-erių E.Balčiūnaitė niekada neprarado optimizmo.

„Nors sekėsi ne viskas, bet sportas man davė nesuskaičiuojamai daug – draugų visame pasaulyje, gerų emocijų, kelionių, – vardija Eglė. – Viena geriausių mano draugių Natalia Evangelidou yra kiprietė ir aš į Kiprą vis skrendu jos aplankyti. Ar gali būti dar kas nuostabiau?“

Nubėgusi paskutinį savo maratoną Libano sostinėje Beirute R.Drazdauskaitė jautėsi itin prastai. Jai skaudėjo klubus ir kelius, maudė visą kūną. „Ar verta toliau save taip kankinti?“ – susimąstė maratonininkė ir netrukus baigė karjerą. Nors jau buvo susikūrusi darbo vietą – su kita lengvaatlete atidariusi elektromagnetinių impulsų sporto studiją Kaune ir turėjo, kuo užsiimti, karjeros pabaiga, neslepia Rasa, nebuvo lengva.

„Psichologiškai buvo sunku, nes jau nesiekiau rezultatų. Taip, ir gyvenime gali užsibrėžti tikslų ir jų siekti, bet tai – visai kitaip, nei siekti sporto rezultatų“, – lygina R.Drazdauskaitė.

Jos visos daugybę metų gyveno treniruočių ir varžybų ritmu, aukojo asmenines ir draugų šventes, siekė vėl atsistoti ant kojų po traumų ir nesėkmių, džiaugėsi pergalėmis ir pavytomis svajonėmis, bet visada žinojo, kad sportininko karjera nėra amžina, nors jos pabaigai vis tiek neįmanoma idealiai pasirengti.

Naujas gyvenimo etapas Agnei ir Eglei kelia ir malonų laukimo virpulį, ir šiek tiek gąsdina, o Rasa jau spėjo prie jo priprasti ir išbandyti tai, ko sau anksčiau neleisdavo.

Šios trys daugkartinės Lietuvos čempionės ir olimpietės buvo oficialiai palydėtos iš profesionaliojo sporto ir pagerbtos specialiais prizais per sausio pradžioje Palangoje vykusį Lietuvos lengvosios atletikos federacijos šventinį vakarą.

SUSIMĄSTYTI PRIVERTĘ ŽODŽIAI

Apie tai, kad gal jau laikas baigti karjerą, 400 m bėgikė A.Šerkšnienė mąstė kelerius pastaruosius metus, bet dar labai norėjo patekti į olimpines žaidynes. Per tuos daugiau kaip du dešimtmečius, kai 12-metė Agnė pradėjo lankyti bėgimo treniruotes, jos sportinėje karjeroje buvo ir nuostabių momentų, bet olimpinis kelialapis vis išsprūsdavo iš rankų.

Alfredo Pliadžio nuotr.

A.Šerkšnienė su vyru ir dukra

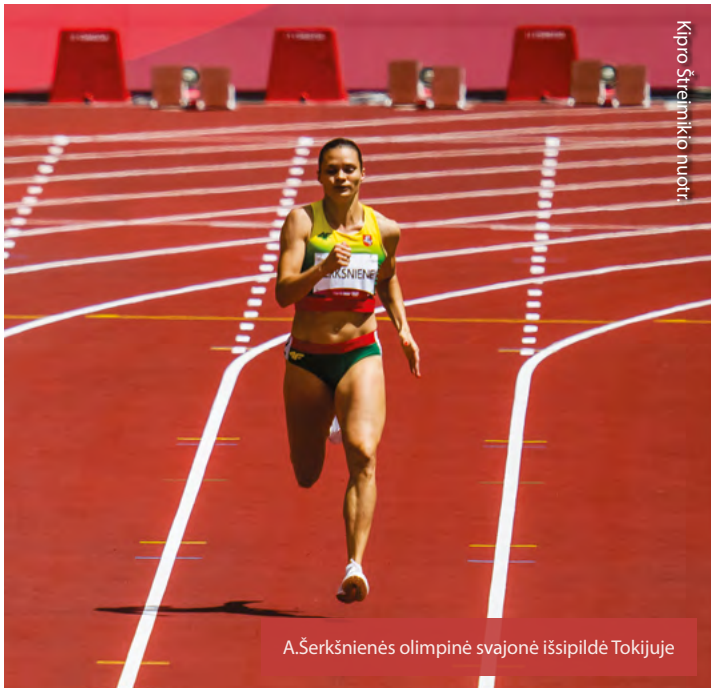

Kipro Štreimikio nuotr.

A.Šerkšnienės olimpinė svajonė išsipildė Tokijuje

Kai pagaliau pavyko prasibrauti į 2020-ųjų Tokijo žaidynes, kurios dėl pandemijos buvo atidėtos metams, A.Šerkšnienė aiškiai žinojo, kad greitai priims svarbų sprendimą atsisveikinti su sportu. Tik po žaidynių norėjo dar metus pasimėgauti bėgimu. Be įtampos ir nuolatinio spaudimo kovoti dėl aukščiausių vietų.

2022-ųjų rugsėjį bėgdama Šveicarijos klubų estafečių čempionate A.Šerkšnienė paskutinį kartą nužvelgė žiūrovų tribūnas ir baigusi rungtį atsisveikino su profesionaliuoju sportu. Ji daug kartų mąstė, o kas bus po to, dėliojo mintis ir planus, bet išeiti vis tiek buvo baugu.

„Tačiau vienas žmogus man pasakė žodžius, kurie nuteikė labai pozityviai: „Pavydžiu jums, sportininkams, nes turite du gyvenimus. Vieną, kai sportuojate, o kitą, kai baigiate karjerą ir pradedate naują kelią."

Tada ir susimąsčiau, kad taip ir yra – tas naujas kelias dažnai prasideda nuo nulio, jame taip pat daug iššūkių, kaip ir sporte, bet drauge atsiveria aibė galimybių. Juk dabar galiu daryti, ką noriu, išsirinkti profesiją, kurią noriu. Aš apskritai viską galiu!

Sportas taip formavo mano charakterį, kad galiu susidoroti su bet kokiais iššūkiais, tad dabar tik džiaugiuosi, kad turėsiu galimybių ir laisvę daug visko nuveikti ir tuo mėgautis", – šypsosi dabar jau buvusi lengvaatletė.

SVARBŪS BUVO IR MOKSLAI

Kai 2000-aisiais tuometės Kauno Pilėnų vidurinės mokyklos sportišką moksleivę pastebėjo trenerė Daiva Jankauskaitė ir Agnė pradėjo lankyti lengvosios atletikos treniruotes, ji pati nemanė, kad tai truks taip ilgai. Iki tol Agnė lankė šokius ir plaukimą, šiek tiek grojo pianinu, išbandė ieties metimą. Agnei patiko bėgti, tačiau jai buvo svarbūs ir mokslai.

„Maniau, kad mokykloje dar galima derinti mokslą ir sportą, nors tai buvo nelengva. Svarsčiau, kad baigusi mokyklą baigsiu ir sportininkės karjerą.

Bet įstojau į Kauno technologijos universitetą studijuoti ekonomikos, o bėgimo vis tiek nemečiau, nors mokslai jau kentėjo. 2011-aisiais baigiau studijas ir iškart sulaukiau darbo pasiūlymo, bet jo atsisakiau, nes labai troškau išvykti į olimpines žaidynes, todėl atsidėjau bėgimui.

Tačiau iki 2012 m. Londono žaidynių normatyvo pritrūko vos 0,11 sekundės. Buvo labai apmaudu, maniau, kad toliau jau tikrai nesportuosiu, bet ir tada nepasitraukiau – kitą sezoną net patekau į pasaulio čempionato pusfinalį, vėl atsirado motyvacijos, todėl bėgiojau toliau", – pasakoja A.Šerkšnienė.

KAMAVO SUNKŪS KLAUSIMAI

Jos sportinė karjera buvo nuolatinės įkalnės ir nuokalnės – tai sekasi, tai vėl kas nors nepavyksta. Apie 2016 m. Rio de Žaneiro žaidynes Agnė jau nesvajojo, nes 2014-aisiais gavo sunkią traumą ir su vyru Andriumi Šerkšnu nusprendė, kad norėtų susilaukti vaikų. 2015-aisiais Šerkšnų šeimai gimė Audra.

„Ta mano trauma buvo sunki ir skausminga – nuo didelio krūvio skilo kulnas ir dėl to kone metus negalėjau bėgioti. Net jei nebūčiau pastojusi, matyt, sezoną vis tiek būčiau praleidusi. Susilaukusi dukters jau nebuvau tikra, ar dar grįšiu sportuoti, bet treneris Šveicarijoje paklausė: „Ar tu esi tvirtai apsisprendusi?" Jei taip, galiu daugiau nebėgioti. Jei ne, turiu treniruotis, nes paskui gali būti per vėlu. Kadangi nebuvau tikra dėl savo sprendimo, nutariau treniruotis", – prisimena A.Šerkšnienė.

O paskui vėl prasidėjo treniruočių, varžybų, stovyklų maratonas. Tik viskas jau buvo kitaip nei iki dukters gimimo. Agnė turėjo iš naujo susidėlioti režimą, aukoti svarbaus ir brangaus poilsio valandas, įtikinėti save, kad verta daryti tai, ką daro.

„Nuo dviejų mėnesių dukrą vežiodavausi į treniruotes. Kol Audra miegodavo, porą valandų sportuodavau. Po treniruotės jausdavausi pavargusi, bet laiko poilsiui jau nebūdavo – turėjau susitaikyti, kad vietoj įprastų aštuonių valandų poilsio per parą turiu tenkintis tik keturiomis.

Pirmą pusmetį buvo taip sunku, kad nebuvau įsitikinusi, ar grįšiu į varžybas, ir neskubėjau. Bet kai nusprendžiau pabandyti, į šalis jau nesidairiau", – sako A.Šerkšnienė.

Dukrai ūgtelėjus atrodė, kad bus lengviau, bet tapo dar sudėtingiau. 2019-aisiais Agnė gavo dešinio klubo traumą, ją išsigydė, bet netrukus pasaulį užklupo pandemija.

Šveicarijoje, į kurią persikėlė dar 2011-aisiais paskui „Formulės-1" komandoje (dabar – „Alfa Romeo") dirbantį vyrą, į treniruotes manieže „LC Zurich" komandos narei iš Lietuvos ir taip tekdavo važiuoti mažiausiai valandą. Tačiau artimesnis manežas per pandemiją buvo uždarytas, o nukakti iki tolimesnio trukdavo pustrečios valandos.

Į treniruotes manieže Agnė vykdavo tik tuomet, kai reikėdavo bėgti atkarpas, o tai – itin sunkus elementas, po kurio ir pykindavo, ir kojos nelaikydavo, bet laukdavo dar pustrečios valandos

LTOK nuotr.

E.Balčiūnaitė daug laiko skiria visuomeninei veiklai

kelias namo. Tačiau Agnė nugindavo juodas mintis ir vėl darė tai, kas privaloma, nes turėjo tikslą pakliūti į olimpines žaidynes.

Atranka į 2020 m. Tokijo žaidynes buvo sudėtinga: reikėjo rinkti reitingo taškus, o vien patekti į varžybas, per kurias galėjo gauti daugiau taškų, buvo milžiniškas iššūkis. Buvo ir taip, kad galiausiai gavusi kvietimą atvykti Agnė paskutinę minutę jo atsisakydavo, nes motinos širdis neleido palikti sergančio vaiko.

Tačiau A.Šerkšnienė išplėšė kelialapį į olimpinį Tokiją, o tada pradėjo drebėti iš baimės, kad tik nieko nenutiktų, mat dėl pandemijos taisyklių ta galimybė bėgti olimpiniame stadione, nors sunkiai pačios iškovota, atrodė labai miglota.

„Dar iki išvykos į Tokiją mėnesį turėjome nuolat testuotis, ar nesergame COVID-19. Viena, jei išties sergi ir turi rūpintis sveikata, bet buvo ir aibė besimptomių sportininkų, kurie nieko nejautė ir vis tiek negalėjo išvykti į žaidynes.

Paskui jau Tokijuje dvi savaites sėdėjome uždaryti ir nuolat testavomės, buvome tikrinami ir persikėlę į olimpinį kaimelį.

Buvau taip pavargusi psichologiškai, kad net varžybų dieną galvojau, jog testą atliksiu tik vakare, nes kitaip negalėsiu bėgti. Keistai atrodė milžiniškas stadionas, kuris buvo visiškai tuščias. Bet džiaugiausi vien pasiekusi tikslą dalyvauti žaidynėse“, – patikina A.Šerkšnienė, Tokijo žaidynių 400 m rungtyje užėmusi 33 vietą.

DAR SVARSTO, KĄ VEIKS TOLIAU

Metus po žaidynių dar pasimėgavusi bėgimu varžybose, Agnė be didelės širdgėlos atsisveikino su sportininkės karjera.

„Dar prieš baigdama karjerą jau buvau žmona ir mama, o tai nėra lengvas darbas. Dukra pradėjo lankyti pirmą klasę, tad prasidėjo naujas etapas. Dabar dar svarstau, kur galėčiau toliau save realizuoti. Turiu pasiūlymą dirbti trenere savo klube, bet neskubu priimti sprendimo, nes tai būtų ta pati rutina, kaip ir pačiai sportuojant. Tačiau neatmetu tokios galimybės.

Svarstau, kad gal galėčiau dar ko nors mokytis ir įgyti naują specialybę. Žinau, kad tikrai nepražūsiu, nes sportas formavo mano charakterį ir išmokė niekada nepasiduoti bei padaryti darbą, kurį privalau. Profesionalusis sportas, nors ir sunkus, man apskritai daug davė: keliones po pasaulį, nuostabias emocijas po gerų rungtynių ar rekordų, pažinau galybę žmonių, susiradau draugų. Tai yra Dievo dovana“, – įsitikinusi A.Šerkšnienė.

KŪNAS VIS PRIEŠINOSI KRŪVIAMS

Kai 15-metė šiaulietė E.Balčiūnaitė pradėjo lankyti lengvosios atletikos treniruotes, bėgimas jai tapo tuo gelbėjimosi ratu, kuris, tikėjo Eglė, padės susikurti geresnį gyvenimą. Gyvenimą be nepritekliaus ir nuolatinių minčių apie tai, ar turės ką valgyti.

Vyresnioji Eglės sesuo Ana atsidėjo mokslams, o sportiška jaunėlė, prieš tai kelerius metus lankiusi pramoginius šokius, bet iš jų pasitraukusi, nes negalėjo sau leisti įsigyti pasirodymams reikalingų brangių suknelių, visas jėgas atiduodavo manieže.

E.Balčiūnaitės talentas vidutiniams nuotoliams greitai išryškėjo ir jau po kelerių metų, tarpusavio atrankos varžybose Lietuvoje įveikusi labiau patyrusią Iriną Krakoviak, šiaulietė išvyko į 2008 m. Pekino olimpines žaidynes. 19-metė E.Balčiūnaitė tada buvo jauniausia olimpinės rinktinės narė.

Gal jaunatviškas maksimalizmas, o gal ir tai, kad dar gerai nesuvokdama olimpinių žaidynių svarbos Eglė bėgo visiškai atsipalaidavusi ir mėgavosi tuo, ką daro, jai tarp 800 m rungties dalyvių padėjo užimti 22 vietą.

Atrodė, sparčiai tobulėjančios Eglės jau niekas nesustabdys – vieną po kito šiaulietė gerino Lietuvos rekordus, o 2010 m. Dohoje (Kataras) tapo pirmąja šalies lengvaatlete, patekusia į pasaulio uždarųjų patalpų čempionato finalą, kuriame galiausiai užėmė penktą vietą. 2013 m. universiadoje Rusijoje E.Balčiūnaitė laimėjo bronzą. Tačiau eiklią sportininkę vis sustabdydavo tai traumos, tai ligos.

„Niekaip nesupratau, kas man darosi, bet organizmas nelaikė: atrodo, pasveikstu, ir vėl reikia gydytis. Dabar, kai medicina jau daug toliau pažengusi, gal būtų kitaip, bet tada negalėjau normaliai treniruotis dėl nuolatinių pertraukų“, – prisimena E.Balčiūnaitė.

2015-aisiais, po daugiau kaip dešimtmečio darbo su treneriu Aleksandru Kitanovu, kuris tik pradedančią bėgikę ne tik vedė už rankos, bet, buvo laikas, net pirko jai sportinius batelius, Eglė nusprendė pradėti naują karjeros etapą.

Sprendimas atsisveikinti su treneriu buvo sunkus ir pareikalavo milžiniškų psichologinių pastangų, tačiau E.Balčiūnaitė jautė, kad permainos būtinos.

„Tada buvau blogietė ir mažai kas mane suprato – palaikė tik patys artimiausi žmonės. Bet mano kūnas vis priešinosi bėgimui, tad supratau, kad reikia ką nors keisti“, – sako bėgikė.

Šveicarijoje, į kurią išvyko, Eglei vėl reikėjo viską pradėti nuo pradžių – treniruotės buvo visiškai kitokios nei Šiauliuose. Nors kūnas toliau priešinosi, E.Balčiūnaitė milžiniškomis valios pastangomis sugebėjo įrodyti, kad yra verta dalyvauti 2016 m. Rio de Žaneiro olimpinėse žaidynėse, ir darsyk pasivijo olimpinę svajonę. Brazilijoje ji užėmė 48 vietą.

Ji toliau bėgo, bet traumos ir ligos nesiliovė persekiojusios. Praėjusią vasarą dar bėgo varžybose Belgijoje, bet vėl gavo traumą. Gydėsi ilgai, kol galiausiai nusprendė, kad užtenka, ir šiemet sausio pradžioje paskelbė apie karjeros pabaigą.

„Sportas man buvo ir liko labai svarbus, bet ateina laikas sustoti“, – šypteli E.Balčiūnaitė.

GRĄŽINDAVO SKOLĄ UŽ GERUMĄ

Eglė dar tik bando priprasti prie naujo gyvenimo, kuriame nėra griežtos dienotvarkės ir aiškaus plano, ką veiks artimiausius metus ar net kelerius. Ji bando priprasti ir prie bedarbės statuso, nes turi mąstyti, kaip ir iš ko toliau gyvens.

„Dabar gyvenu iš santaupų, – prisipažįsta. – Sportuodama turėjau rėmėjų, bet jie mane rėmė kaip bėgikę, ne kaip žmogų, tad būtinai turiu rasti kitos veiklos pragyventi. Bet tikiu, kad galvoje turiu pakankamai košės nepražūti.“

Šiaulių universitete įgijusi verslo administravimo bakalauro laipsnį, sportuodama E.Balčiūnaitė vis pristigdavo laiko baigti magistro studijas. Todėl mokslai – vienas tų svarbių darbų, kurį jaučiasi privalanti baigti. Dar būdama bėgikė Eglė skirdavo daug laiko socialinėms iniciatyvoms – savanoriaudavo įvairiuose labdaros renginiuose, užsiimdavo su vaikais, nes taip jausdavo grąžinanti skolą už gerumą, kurio kadaise pati sulaukė.

Alfredo Pliadžio nuotr.

R.Drazdauskaitė Rio de Žaneiro olimpinėje maratono trasoje

Alfredo Pliadžio nuotr.

R.Drazdauskaitė dešimt metų tarnavo Lietuvos kariuomenėje

„Kad ir ko ateityje imsiuosi, man labai svarbu prasmė“, – neslepia.

Ji svajoja parodyti žmonėms bėgimo grožį ir užkrėsti juos meile bėgimo sportui. Svajoja net nubėgti maratoną, tad su treneriu Jonu Žakaičiu dabar kuria planą, kaip galėtų pasirengti šiai daug ištvermės reikalaujančiai rungčiai.

„Galbūt kada nors išbandysiu ir triatloną, tik reikia išmokti plaukti – kol kas moku tik nugara, – nusijuokia E.Balčiūnaitė. – Dar norėčiau šokti, slidinėti ir dar daug ką išbandyti, ko negalėjau daryti būdama profesionali sportininkė.“

MARATONŲ ETAPAS BAIGTAS

R.Drazdauskaitė paskutinį – šešioliktąjį – savo maratoną nubėgo 2018 m. Beirute. Tada pasaulio kariškių čempionate vyresnioji eilinė iš Lietuvos užėmė septintą vietą. Vieta nebuvo labai prasta, tačiau po varžybų Rasa vos paėjo: atrodė, kad kūne nėra sveikos vietos.

„Tada ir supratau, kad jau nesusigrąžinsiu ankstesnės sportinės formos, tad kam save kankinti? Juolab prieš tai buvau gavusi traumą, sunkiai po jos atsigavau, bandžiau siekti rezultato, bet sveikata neleido. Sporte jau buvau pasiekusi viską, kas įmanoma: dalyvavau trejose olimpinėse žaidynėse, pasaulio ir Europos čempionatuose.

Jau gyvenau taip, kad daugiau laiko skirdavau reabilitacijoms ir operacijoms nei pačiam sportui. Bėgant maratoną tenka itin didelis krūvis, tad jaučiau, kad nėra prasmės toliau savęs žaloti, nes pasaulio čempione jau netapsiu“, – sako R.Drazdauskaitė.

Rasa sportavo daugiau kaip ketvirtį amžiaus – nuo tada, kai būdama ketvirtokė Šiauliuose pradėjo lankyti lengvosios atletikos treniruotes. Iš pradžių buvo sprinterė, paskui bėgo vidutinius nuotolius, kol galiausiai ir treneriai nusprendė, ir medicinos tyrimai parodė, kad Rasai labiausiai tinka ilgi nuotoliai, mat fiziniai jos duomenys buvo itin tinkami ištvermės sportui.

Jau pirmąjį savo maratoną 2007-aisiais R.Drazdauskaitė bėgo taip greitai, kad iki olimpinio normatyvo pristigo vos keliolikos sekundžių. O maratoną nubėgusi antrąsyk, normatyvą viršijo bent keliomis minutėmis ir išvyko į 2008 m. Pekino žaidynes (ten užėmė 37 vietą). Paskui Rasa dar dalyvavo 2012 m. Londono (27 vieta, asmeninis rekordas – 2 val. 29 min. 29 sek.) ir 2016 m. Rio de Žaneiro (37 vieta) žaidynėse.

Maratonininkai nuolat jaučiasi pavargę, nes tik per darbą, nualinantį iki visiško išsekimo, įmanoma pasiekti rezultatų.

„Ant nuovargio dedi dar nuovargio ir visą laiką jautiesi pavargęs, – šypteli R.Drazdauskaitė. – Sunkiausia būdavo per treniruotes, nes jei per jas gerai pasirengi varžyboms, pats maratonas – jau malonumas.“

Malonumą ji jautė 2010 m. bėgdama Atėnuose. Ten ne tik apgynė prieš metus iškovotą pasaulio kariškių čempionės vardą, laimėjo visą klasikinį maratoną, kuriame dalyvavo 10 tūkst. pasaulio bėgikų, bet ir pasiekė šių varžybų rekordą – 2 val. 31 min. 6 sek.

„Emocijos buvo nepakartojamos, juolab kad laimėjau Graikijoje, iš kur ir kilęs maratonas. Finišavome senoviniame stadione, tad apėmė euforija. Sportas man suteikė daug gražių akimirkų ir mažai ką keisčiau savo karjeroje.

Apskritai tas sportininko gyvenimas toks, kad turi mėgti savo sporto šaką, netingėti, kentėti. Sportas ugdė mano valią, atvėrė kelius į pasaulį, sportuodama radau daug draugų. Taip, turėjau ir daug ką aukoti, nes privalėjau dirbti be išeiginių, bet džiaugiuosi, kad sportavau, nes tai buvo labai smagūs metai“, – patikina R.Drazdauskaitė.

Nors jau turėjo pati susikūrusi darbo vietą ir nuolat dirbo, Rasa ne vieną mėnesį ilgėjosi sportininkės gyvenimo, kuris neatsiejamas nuo didelių tikslų ir pergalių siekimo.

„Bet paskui atradau kitus dalykus: pradėjau žaisti tinklinį, išbandžiau padelio tenisą, žinoma, ir toliau pabėgioju. Tik maratono jau, manau, daugiau nebėgsiu, nes nematau tikslo, jei negaliu laimėti. Mūsų, sportininkų, charakteris toks, kad visada ir visur siekiame laimėti. Net dviračiu važiuodama noriu visus aplenkti“, – sako R.Drazdauskaitė.

ATIDARĖ SAVO STUDIJĄ

Į naują veiklą R.Drazdauskaitė nėrė likus mažiau nei metams iki sportininkės karjeros pabaigos, kai gydydamasi eilinę traumą susižavėjo Lietuvoje tada dar palyginti naujomis treniruotėmis, per kurias mankštinti giluminius raumenis padeda elektros impulsai.

Išbandyti tokias treniruotes Vilniuje Rasai pasiūlė pažįstamas šiaulietis. Tie užsiėmimai maratonininkei tiko ir patiko, tad vos dėl 20 minučių treniruotės ji vis važinėdavo į Vilnių, kol kartą vairuodama susimąstė: o kodėl neatidarius tokios studijos Kaune?

Rasos partnere tapo kita stajerė Monika Juodeškaitė ir lengvaatletės Kaune atvėrė studijos „Stimfit“ duris.

„Nuolat mąsčiau, ką veiksiu baigusi sportininkės karjerą, ir vis atrodė, kad ateitį norėčiau sieti su sportu, juolab kad Šiaulių universitete baigiau su sportu susijusias ir bakalauro, ir magistro studijas. Tad nuosava studija buvo ta veikla, kuri man tiko. Dirbdama studijoje ir pati toliau sportuoju, ir su žmonėmis pabendrauju“, – šypteli R.Drazdauskaitė.

Dešimt metų tarnavusi kariuomenėje ir atstovavusi jai kariškių varžybose, buvusi maratonininkė tapo rezervo kare.

2022 gruodis

2022 lapkritis

2022 spalis

2022 rugsėjis

2022 rugpjūtis

2022 liepa

2022 birželis

2022 gegužė

2022 balandis

2022 kovas

2022 vasaris

2022 sausis

2021 gruodis

2021 lapkritis

2021 spalis

2021 rugsėjis

2021 rugpjūtis

2021 liepa

„Olimpinė panorama“ leidžiama jau 20 metų

„OLIMPINEI PANORAMAI“ – JAU DVIDEŠIMT METŲ

2003 M. IŠLEISTAS PIRMAS LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALO „OLIMPINĖ PANORAMA“ NUMERIS. ŠIA PROGA – POKALBIS SU PASTARUOJU METU VIRTUALIU TAPUSIO ŽURNALO PIRMUOJU REDAKTORIUMI BRONIUMI ČEKANAUSKU.

LINA DAUGĖLAITĖ

Kam kilo mintis leisti tokį žurnalą?

Iniciatorius buvo pirmasis LTOK prezidentas Artūras Poviliūnas. Vis dėlto pasakojimą apie žurnalo pradžią norėčiau pradėti truputį iš toliau. 2000-aisiais, tuoj po Sidnėjaus olimpinių žaidynių, savininkai uždarė žurnalą „Sportas ir automobiliai“, kuris transformavosi iš tikrai populiaraus, bet irgi trumpai gyvavusio „Sporto veido“. Abiejų leidinių vyr. redaktorius buvau aš. Kurį laiką dirbęs be išeiginių, staiga tapau laisvas kaip paukštis, dairiausi kitos vietos. Štai tada senas pažįstamas dar nuo mokyklos laikų Artūras Poviliūnas pakvietė į Olimpinį komitetą. Nors oficialiai vadinausi generalinio direktoriaus patarėju, praktiškai ėjau spaudos atstovo pareigas. Tada A.Poviliūnas ir pasiūlė leisti olimpinės minties žurnalą. Entuziastingai sutikau. Jis sakė, kad tai sena svajonė turėti savo leidinį, kuriame būtų skleidžiamos olimpinės idėjos, visuomenė ir ypač jaunimas supažindinamas su geriausiais visų laikų Lietuvos sportininkais, pateikiamos ne tik gerosios sporto ypatybės, bet ir problemos. Be to, daugelio šalių nacionaliniai olimpiniai komitetai tuo metu jau turėjo savo periodinius leidinius.

Lietuvos tautinio olimpinio komiteto Vykdomasis komitetas 2003 m. sausio mėnesį nutarė pradėti leisti LTOK žurnalą „Olimpinė panorama“ – 64 puslapių, o pasirodyti turėjo kartą per ketvirtį.

Kaip radosi žurnalo pavadinimas? Kokių dar variantų turėjote?

Buvo aišku, kad pavadinimas negali būti ilgesnis nei du žodžiai. „Olimpinė panorama“ – toks viską apimantis pavadinimas – tiko geriausiai.

Kaip jūs įsivaizdavote tą leidinį?

Tai turėjo būti gausiai iliustruotas žurnalas, visų pirma fiksuojantis olimpinius, LTOK gyvenimo įvykius, istoriją, pasakojantis apie olimpiečius, kandidatus į Lietuvos olimpinę rinktinę, apie olimpiečiams talkinančius žmones, sporto veteranus ir t.t. Kiekviename numeryje privalomas asortimentas – LTOK prezidento žodis skaitytojams.

Kiek laiko praėjo nuo idėjos iki jos įgyvendinimo?

Pirmam numeriui parengti laiko buvo. Kad kitais metais leisime žurnalą, A.Poviliūnas man pasakė 2002-ųjų rudenį.

Kuriant naują žurnalą ko visų pirma reikia?

Pinigų! Kai jų yra, tada jau reikia susirasti kvalifikuotą rašinių kal-

bos tvarkytoją ir maketuotoją. Stilistei korektorei tokiame žurnale nepakanka vien gerai lietuvių kalbą mokėti. Čia būtina ir sportą išmanyti, atletų, trenerių, sporto veikėjų pavardes, svarbių įvykių datas žinoti, apie olimpizmą nutuokti. Man pasisekė: tokią stilistę buvau nusižiūrėjęs nuo „Sporto veido“ laikų – Ingą Jarmalaitę, vėliau tapusią Neceliene. Nežinau kitos taip profesionaliai sportu besidominčios lietuvių kalbos tvarkytojos.

Dar nuo senesnių laikų, nuo tada, kai drauge 1991-aisiais atkūrėme „Kario“ žurnalą, pažinojau ir „Olimpinės panoramos“ pirmąjį veidą sukūrusį dailininką Aidą Paberžį. Jis visus iki vieno pirmuosius žurnalo puslapius, plakatus kūrė, šriftus parinko.

Lengviausia buvo suburti neetatinių autorių kolektyvą. Mielai žurnalui rašė Roma Grinbergienė, Aleksandras Krukauskas. Jiems iškeliavus anapilin, įdomiais rašiniais džiugino ir tebedžiugina tėvų pėdomis pasekę Modestas Krukauskas, Marius Grinbergas. Kuris dabar, jau treti metai, eina „Olimpinės panoramos“ vyr. redaktoriaus pareigas.

Retas žurnalo numeris pasirodė be Marytės Marcinkevičiūtės straipsnių. „Olimpinei panoramai“ rašė žinomi šalies žurnalistai Antanas Vaupšas, Vytautas Gudelis, Vytautas Saulis, Algis Matulevičius, Ginas Pinigis, Gintaras Nenartavičius, Tomas Gaubys, Vytautas Žeimantas, Valdas Malinauskas, Vaidas Čeponis, Julius Bliūdžius, profesoriai Kęstas Miškinis, Algirdas Raslanas, Jonas Jankauskas, Povilas Karoblis, daktarai Arvydas Juozaitis, Dainius Genys, rašytojai Jonas Mačiukevičius, Gediminas Astrauskas, Adolfas Strakšys, LTOK darbuotojai Pranas Rimša, Janina Brundzienė, Danutė Svitojūtė ir kiti. Ir tikrai visuose žurnaluose yra Alfredo Pliadžio nuotraukų. Niekada savo nuotraukų žurnalui negailėjo fotografas Mindaugas Kulbis. Puikių nuotraukų pateikė naujoji sporto fotografų karta Robertas Dačkus, Vytautas Dranginis, Elvis Žaldaris, Kipras Štreimikis, Saulius Čirba ir kiti.

Kokie pašnekovai pasirodė įdomiausi? Koks buvo įnoringiausias ir koks sunkiausiai prikalbinamas?

Visi pašnekovai, jeigu juos pasirenki žurnalui, turi būti įdomūs. Vieni mėgsta nesustodami pasakoti, iš kitų tenka iš lėto žodį po žodžio traukti.

Sportininkai, jų treneriai – asmenybės su savais principais. Prie jų negali bet kada lįsti, reikia rasti laiką ir turėti saiką. Pavyzdžiui, vienas olimpinis čempionas keliems žurnalistams yra sakęs, kad sutiks kalbėti „Olimpinei panoramai“ tik tuo atveju, jeigu jį kalbins redaktorius.

Per visus ilgus darbo metus „Olimpinėje panoramoje“ tik vienas sporto federacijos vadovas atsisakė duoti interviu. Žadėjo man, jau eiliniam žurnalistui, ryt poryt į klausimus atsakyti, o galiausiai sutartą dieną telefonu nebeatsiliepė. Tai buvo pernai.

Ar pačiam daug sykių teko priekaištų klausyti? O gal ne tik priekaištų buvo?

Jei kas žurnale blogai, kaltas, be abejo, redaktorius. Kaip sporto komandoje – treneris. Ir pabardavo, ir patardavo gera linkintys žmonės. Bet tik vieną kartą sulaukiau pasiūlymo į nosį. Ranką prie širdies pridėjęs galiu ir šiandien pasakyti, kad jokių piktų kėslų, dėdamas į žurnalą tą proginę nuotrauką, tikrai neturėjau. Įamžintam su apdovanojimu žmogui tasai jo atvaizdas nepatiko. Vėliau susitaikėme.

Esu ir dovanų gavęs. Išleidome prieš kelerius metus rašinį apie šį mėnesį anapilin iškeliavusį olimpinį čempioną Vladą Česiūną. Pamenu, rudeniop jis atėjo į kabinetą ir atnešė man stiklainį medaus. „Oi, Vladai, kyšių neimame...“ – pajuokavau. „Čia ne kyšis, čia mano bitučių mano medutis“, – atsakė su tokia miela, tik jam būdinga šypsena.

Apie kurią sporto šaką, jums redaktoriaujant, rašyta daugiausia?

Neskaičiavau, bet, manau, apie krepšinį. Šiaip jau visas olimpines sporto šakas per metus apžvelgdavome.

Pirmojo žurnalo viršelis

Kaip keitėsi „Olimpinė panorama“?

Nuo 2013 metų žurnalas pradėjo eiti kas mėnesį. Pora metų buvo tik 24 puslapių, bet nuo 2015-ųjų pastorėjo iki 36 puslapių. Manau, toks jis yra geriausias. Naują dizainą sukūrė Artūras Gimžauskas ir Marius Grinbergas, kuris nuo 2020-ųjų antrosios pusės sėkmingai mane pakeitė redaktoriaus pareigose.

Nuo 2020-ųjų gegužės leidžiamas tik elektroninis „Olimpinės panoramos“ variantas. Bet tikiu, kad atgims ir popierinis žurnalas.

Koks įsimintiniausias kuriozas?

Leidžiant pirmąjį numerį spaustuvės darbuotojai kažkokiu būdu segdami žurnalą sugebėjo supainioti puslapius. Visas 4000 egzempliorių tiražas buvo pagamintas, supakuotas po 50 žurnalų ir atvežtas į LTOK. Kai atsiverčiau pirmąjį numerį, išsigandau. Žurnalas vėl keliavo į spaustuvę. Paaiškėjo, kad blogai susegta gal trečdalis tiražo, bet reikėjo peržiūrėti visas pakuotes. Todėl nespėjau nuvežti žurnalo, kaip iš pradžių buvo planuota, į LTOK generalinę asamblėją.

Jūsų palinkėjimas žurnalui?

Kad jis vėl būtų popierinis, spaustuvės dažais kvepiantis. Kad jį vėl nemokamai rastų sporto bazių, sporto klubų lankytojai, sporto mokyklų auklėtiniai, paštu gautų mokyklos ir universitetai bei visi mūsų gerbiami ir mylimi olimpiečiai.

B.Čekanauskas

„New Miracle“ sesija Vilniuje

Aistės Ridikaitės nuotr.

UNIKALUS PROJEKTAS ĮTRAUKĖ SPORTO VADYBININKES

SAUSĮ VILNIUJE SURENGTA PIRMOJI UNIKALAUS MOTERŲ LYDERYSTĖS SPORTE PROJEKTO „NEW MIRACLE“ NACIONALINĖ SESIJA. JOJE DALYVAVO 25 SPORTO FEDERACIJOSE IR ORGANIZACIJOSE DIRBANČIOS SPECIALISTĖS.

DOMINYKAS GENEVIČIUS

Ši unikali Lietuvos tautinio olimpinio komiteto iniciatyva yra tarptautinė – prie projekto prisijungė dar keturi Europos nacionaliniai olimpiniai komitetai: Italijos, Latvijos, Estijos ir Slovakijos.

LTOK kartu su akademiniu partneriu – Romos „Foro Italico“ universitetu – per metus parengė jaunoms ar pradedančioms sporto vadybininkėms skirtą nemokamą mokymų programą ir išskirtinę mentorystės platformą, kurioje projekto „New Miracle“ dalyvės turės galimybę konsultuotis su patyrusiais kolegomis bei stiprinti bendradarbiavimo įgūdžius.

Tarp mentorėmis tapusių eksperčių – ir patyrusios LTOK sporto vadybininkės Agnė Vanagienė, viena Lietuvos olimpinių komandų misijos vadovų, ir LTOK užsienio ryšių direktorė Vaida Mačianskienė, puikiai išmananti ne tik Lietuvos, bet ir užsienio sporto organizacijų veiklą.

Pirmųjų mokymų tema – lyderystė. Dviejų dienų kursus sporto vadybininkėms vedė žinomas verslo konsultantas Lauras Balaiša.

Jis pristatė lyderystės principus, pateikė teorinės medžiagos, paremtos praktiniais pavyzdžiais. Dalyvių laukė nemažai komandinio darbo bei įvairių užduočių. Sukauptus lyderystės gabumus jos turėjo pademonstruoti pristatydamos savo organizaciją arba sporto šaką. Tai leido ne tik patobulinti įgūdžius, bet ir užmegzti naudingų ryšių, pasisemti naujų idėjų.

Viena projekto dalyvių – Lietuvos tinklinio federacijos (LTF) generalinė sekretorė Alisa Česnulevičiūtė. Jai lyderystės sąvoka nėra svetima, nes ji federacijoje turi atlikti aibę darbų, iš esmės prižiūrėti bei organizuoti visą tinklinio veiklą ir plėtrą.

„Kompetentingi lektoriai ir kolegos iš panašių sričių padeda atrasti naujus požiūrio taškus, todėl iš kiekvienų tokio pobūdžio mokymų kažko pasisemiu, kažką atrandu iš naujo, kažkur pasitikrinu savo žinias, be to, randu naujų bendraminčių. Dėstytojai į jau, atrodo, žinomus dalykus priverčia pažvelgti kitu kampu, tai užveda ant kelio ir padeda išeiti iš aklaviečių arba atsakyti į rūpimus klausimus“, – pasakoja A.Česnulevičiūtė.

Viena projekto iniciatorių, LTOK olimpinio sporto direktoriaus pavaduotoja A.Vanagienė pabrėžia, kad sporto srityje vadyba turi visai kitokią reikšmę nei, pavyzdžiui, įmonių valdymo.

„Tam tikroje verslo organizacijoje žmonės būna atsakingi už konkrečius dalykus, o sporte dažniausiai būna vienas žmogus-orkestras, kuris atsakingas už milijoną sričių. Sporto vadybininkas turi rasti balansą tarp visų sudedamųjų dalių. Tam reikalingos kompetencijos“, – atkreipia dėmesį A.Vanagienė.

Kadangi dauguma sporto organizacijų Lietuvoje negali pasigirti pakankamu finansavimu, darbas jose gali neatrodyti labai patrauklus, tačiau sporto vadybininkes dažniausiai į priekį veda meilė sportui ar noras prisidėti prie tam tikros sporto šakos augimo.

„Sportas visada buvo mano gyvenimo dalis. Čia nuobodu tikrai nebūna. Kad ir kokią sritį paimsi – strategijos kūrimą, jos įgyvendinimą, renginių organizavimą, žmogiškųjų išteklių valdymą,

A.Vanagienė

Kursus vedė L.Balaiša

tarpusavio komunikaciją arba bendradarbiavimą su skirtingomis organizacijomis ar institucijomis skirtingu lygmeniu – kiekviena jų vienodai svarbi ir visose netrūksta iššūkių“, – sako LTF generalinė sekretorė.

Jai pritaria Eglė Zablockytė, Panevėžio Raimundo Sargūno sporto gimnazijos direktoriaus pavaduotoja ugdymui. Eglė su sportu susijusi nuo mažens, nes daug metų pati buvo profesionali dviratininkė.

„Su moterimis visada sudėtinga dirbti, bet po šių lyderystės mokymų galbūt pasidarė šiek tiek lengviau. Dar nesu buvusi mokymuose, kur dalyvautų tik moterys. Įprastai aš dirbu apsupta vyrų, – prisipažįsta E.Zablockytė. – Supratau, kad kiekvienos organizacijos bėdos yra skirtingos, bet išvados daugmaž vienodos, todėl reikia ieškoti būdų toms problemoms spręsti. Per mokymus taip pat sužinojau apie kai kurių dar nelabai pažįstamų sporto šakų ypatumus.“

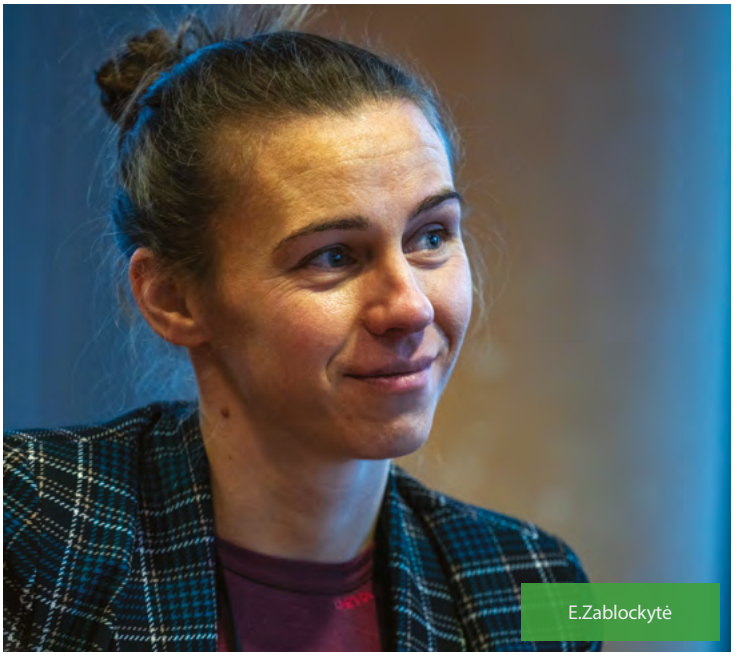
E.Zablockytė

E.Zablockytės teigimu, pirmieji „New Miracle“ mokymai bei lektoriaus mintys leido prisiminti svarbius įgūdžius. Tos dvi dienos praėjo labai greitai, nes buvo daug emocijų, dalyvės gavo komandinių ir asmeninių užduočių.

„Gavome ir minimalų namų darbą, kurį reikėjo apgalvoti ir pateikti kitai dienai. Komandinis darbas irgi buvo smagus, nes visas suskirstė su nepažįstamomis dalyvėmis. Smagu buvo, kai reikėjo ne tik susipažinti, bet ir iškart atlikti tam tikrą darbą“, – pasakoja E.Zablockytė.

LTOK paraiška „New Miracle“ projektui įgyvendinti 2021 m. pateko tarp 315-os (iš 1107 pateiktų) laimėjusių Europos Sąjungos finansavimą.

Pirmoji tarptautinė „New Miracle“ projekto sesija vyks vasario pradžioje Bratislavoje (Slovakija). Joje dalyvaus po šešias atstoves iš penkių prie šio projekto prisidedančių šalių. Vėliau vyks dar dvi tarptautinės sesijos.

Projekto dalyviai Slovakijoje turės galimybę susipažinti, tarpusavyje palyginti darbo metodus, priimamus sprendimus bei sąlygas.

A.Česnulevičiūtė

Dalyvių laukė įvairios užduotys

„LTEAM“ FESTIVALIS VĖL IŠJUDINS DRUSKININKUS

„LTEAM“ ŽIEMOS FESTIVALIS GRĮŽTA Į DRUSKININKUS. JUBILIEJINĖ JAU DEŠIMTOJI KASMETINĖ ŽIEMOS SPORTO IR PRAMOGŲ ŠVENTĖ VISAI ŠEIMAI VASARIO 10–11 D. KVIEČIA Į „SNOW ARENĄ“, KURI PORAI DIENŲ TRADICIŠKAI VIRS AKTYVAUS LAISVALAIKIO TRAUKOS CENTRU.

LTOK nuotr.

Daugiau nei 30 nemokamų veiklų, galimybė išbandyti skirtingas žiemos sporto šakas ir rungtis, įvairios varžybos, turnyrai, užsiėmimai vaikams, kino seansas ir koncertas, staigmenos bei dovanos kiekvienam. Ir tai tik dalis to, ką kasmet siūlo patirti Lietuvos tautinio olimpinio komiteto ir Lietuvos olimpinio fondo organizuojamas renginys.

„Tęsiame tradicijas ir džiaugiamės, kad kasmetinė „LTeam“ sporto ir pramogų žiemos šventė sulaukė gražaus jubiliejaus. Nuo 2014-ųjų organizuojamas renginys per dešimt metų užaugino aktyvią, žiemos sportą mylinčią bendruomenę, kuri, kartą sudalyvavusi festivalyje, į jį vėl noriai grįžta ir atranda vis naujų sporto rungčių“, – sakė LTOK prezidentė, olimpinė čempionė Daina Gudzinevičiūtė.

O veiklų dvi dienas truksiančioje šventėje nestigs. „LTeam“ žiemos festivalis prasidės vasario 10-osios vakarą, todėl dalyviai kviečiami į Druskininkus atvykti jau penktadienį. Atidarymo startą duos „LTeam“ naktinio sprinto rungtis: bėgimo varžybos prasidės jau sutemus, dalyviai varžysis miško takeliais ir asfalto danga vinguriuojančioje 3 km trasoje, kurioje paskutinius šimtus metrų teks labiau paprakaituoti įveikiant įkalnę – finišas laukia „Snow arenos“ lauko slidinėjimo trasos viršuje!

Iškart po to festivalio dalyviai kviečiami sušilti ir jaukiai praleisti vakaro žiūrint filmą – arenos viduje laukia išskirtinis nemokamas sporto kino seansas.

Vasario 11-oji, šeštadienis, bus gerokai intensyvesnė – tai pagrindinė šventės diena, kurioje veiksmo netrūks nuo pat ryto iki vėlyvo vakaro. Prie „Snow arenos“ veiks daugiau nei 30 nemokamų veiklų, festivalio dalyviai galės patys išbandyti skirtingas žiemos sporto šakas ir rungtis, pabendrauti su savo sričių profesionalais, žinomais sportininkais, olimpiečiais.

„Festivaliu skatiname ne tik dar labiau įsitraukti į aktyvias veiklas, bet ir geriau pažinti olimpinį sportą, olimpines vertybes – renginyje dalyvaus sporto federacijos, kurios pristatys pačias įvairiausias sporto šakas, leis patiems jas išbandyti. Siekiame išjudinti visuomenę, parodyti, kad sportas ir aktyvus gyvenimo būdas teikia daug džiaugsmo, svarbu pasirinkti patinkančią veiklą“, – kalbėjo D.Gudzinevičiūtė.

„LTeam“ žiemos festivalyje bus galima iš arti susipažinti su greituoju čiuožimu, regbiu, orientavimosi sportu, grindų rieduliu, grindų kerlingu, išbandyti bavariškąjį akmenslydį, triračius ir daugelį kitų rungčių.

Kiekvienas dalyvis renginyje gaus dalyvio pasą, kuriame po atliktų veiklų ir užduočių kaups taškus, o vėliau juos galės iškeisti į „LTeam“ bei rėmėjų prizus, medalius, suvenyrus ir dovanas.

Be nemokamų sportinių ir pramoginių veiklų, „LTeam“ žiemos festivalyje organizuojamos įvairios rungtys, varžybos, tradiciškai šventės dalyvius džiugins daugelio pamėgtas sporto talismanų konkursas.

Azartiškiausieji galės pasivaržyti. Šeštadienį nuo pat ryto rengiamas bėgimas. Stoti prie 500 m trasos starto linijos bus kviečiami vaikai. Norintieji galės įveikti simbolinę lietuvišką olimpinę mylią (1988 metrų – jos ilgis simbolizuoja LTOK atkūrimo datą). Ištvermingesniesiems bus pasiūlytas 5 ir 10 km krosas.

Orientavimosi sporto gerbėjai tradiciškai lenktyniaus „LTeam Rogaining“ varžybose, kuriose laukiami ir bėgikai, ir dviratininkai. Priklausomai nuo pasiruošimo planuojamos dviejų ir keturių valandų laiko limito trasos.

Veiklos netrūks ir tiems, kurie dar neprisijaukino bėgimo, bet mielai savo žingsniais išmatuotų gražiausias Druskininkų trasas. Jiems organizuojamas 5 ir 10 km „LTeam“ pėsčiųjų žygis, vyks „LTeam“ kukurūzinio, geriau žinomo kornholo vardu, turnyras.

„Snow arenoje“ visą dieną vyks „Baltic Cup 2023“ akrobatinio slidinėjimo ir snieglenčių varžybos, po jų – apdovanojimai, o visą festivalio šventę vainikuos nemokamas GJan koncertas bei naktinis slidinėjimas su didžėjaus muzika.

„LTeam“ žiemos festivalis Druskininkuose vyks jau šeštą kartą.

Mokymų Šiauliuose dalyviai

Gintaro Šiupario nuotr.

ISTORINIS SEZONAS PRASIDĖJO MOKYMAIS

SEMINARU UGDYTOJAMS ŠIAULIUOSE PRADĖTAS DEVINTASIS LIETUVOS MAŽŲJŲ ŽAIDYNIŲ SEZONAS. VĖLIAU PROJEKTO ĮVADINIAI MOKYMAI APKELIAVO ALYTŲ, VILNIŲ, KAUNĄ IR PALANGĄ. IŠ VISO JUOSE DALYVAVO BEVEIK 900 PEDAGOGŲ, KURIE JAU VASARĮ Į FIZINĮ RAŠTINGUMĄ UGDANČIAS VEIKLAS ĮTRAUKS SAVO ĮSTAIGŲ UGDYTINIUS.

Lietuvos mažųjų žaidynės – vienas pirmųjų projektų, kuriuose bus įgyvendinamas Lietuvai kuriamas unikalus fizinio raštingumo modelis, tad seminaro Šiauliuose dalyviams teko ypatinga proga pirmiesiems susipažinti su šio modelio gairėmis ir jomis paremtomis fizinio raštingumo ugdymo galimybėmis.

Per teorinę seminaro dalį aptarti esminiai projekto klausimai, etapai, svarbiausios datos, pristatyta, kaip efektyviai ugdyti ikimokyklinio amžiaus vaikų motyvaciją dalyvauti fizinėse veiklose, pasitikėjimą savimi, fizines kompetencijas, kurti judėjimo džiaugsmą bei organizuoti rungtyniavimą.

Per praktinę dalį ikimokyklinio ugdymo mokytojai galėjo išbandyti lektorių pateiktas fizinio aktyvumo užduotis įvairioms fizinėms ypatybėms lavinti, kurias jie galės pritaikyti pedagoginėje veikloje.

„Šis sezonas yra ypatingas, istorinis ne tik dalyviams vaikams, bet ir pedagogams. Būtent devintojo Lietuvos mažųjų žaidynių sezono metu mes remsimės specialistų Lietuvai ruošiamu unikaliu ir šalies kontekstą atitinkančiu fizinio raštingumo modeliu. Tai reiškia, kad vaikų fizinių ypatybių lavinimas bus dar efektyvesnis, o į šiuos seminarus atvykę pedagogai patys pirmieji įgyja unikalių žinių, kurias jau netrukus pradės įgyvendinti savo darbe. Labai džiaugiamės tokiu dalyvių aktyvumu ir įsitraukimu. Seminarai svarbūs ne tik dėl įgytų žinių, bet ir galimybės pabendrauti su kolegomis bei patiems pasijusti vaikais“, – sakė Respublikinės ikimokyklinio ugdymo kūno kultūros pedagogų asociacijos (RIUKKPA) prezidentė Audronė Vizbarienė.

„Lietuvos mažųjų žaidynių projekte dalyvauju ne pirmus metus, man tai jau ketvirtas kartas. Ir kiekvieni šio projekto metai – vis geresni, suteikia naujų žinių ir patirčių. Įspūdžiai ir nuotaikos pačios geriausios. Į šį seminarą atvykę pedagogai ne tik susipažino su fizinio raštingumo samprata ir jo įgyvendinimo idėja Lietuvoje, bet ir praktiškai išbandė šio modelio taikymo galimybes. Ar seminaras naudingas? Vienareikšmiškai galiu atsakyti – net labai. Remdamiesi fizinio raštingumo modelio gairėse pateiktais judėjimo įgūdžio formavimo etapais mes, pedagogai, per praktinius užsiėmimus galėjome realiai išbandyti tam tikrų judėjimo įgūdžių, tokių kaip pusiausvyros, objekto valdymo, šuolių formavimo, galimybes. Manau, šis naujas modelis sudomino projekto dalyvius ir tikiu, kad naujai įgytas žinias jie pritaikys savo ugdymo įstaigose“, – po seminaro sakė Radviliškio lopšelio-darželio „Eglutė“ judesio korekcijos pedagogė Jolanta Terminienė.

Pirmasis projekto etapas ikimokyklinio amžiaus vaikams prasidės vasario mėnesį. Jo dalyviai bus kviečiami įsitraukti į virtualius užsiėmimus ir ugdyti įvairias fizines ypatybes.

Vėliau projekto dalyviai organizuos Lietuvos mažųjų žaidynių festivalius savo įstaigose, o sezono pabaiga bus paminėta dešimtyje finalinių žaidynių festivalių didžiuosiuose Lietuvos miestuose, kur susitiks skirtingų ikimokyklinio ugdymo įstaigų komandos.

Projektą globoja pirmoji šalies ponia Diana Nausėdienė.

Lietuvos mažųjų žaidynes nuo 2014 m. organizuoja Lietuvos tautinis olimpinis komitetas ir RIUKKPA. Šiuo projektu siekiama ugdyti ikimokyklinio amžiaus vaikų fizinį raštingumą, supažindinti bei įtraukti į jiems patrauklias fizinio aktyvumo veiklas, skatinti jų džiaugsmą sportuoti, bendrauti, patirti gerų emocijų ir nuo mažų dienų stiprinti sveikatą.

Projektas iš dalies finansuojamas Sporto rėmimo fondo lėšomis, kurias administruoja Švietimo mainų paramos fondas.

Kipro Štreimikio nuotr.

Mokymų Šalčininkuose dalyviai

MOKINIAI SUSIBŪRĖ Į SVAJONIŲ KOMANDAS

PROJEKTO „SVAJONIŲ KOMANDOS“ (ANGL. „DREAMS AND TEAMS“) PENKTOJO SEZONO DALYVIAI AKTYVIAI ĮSITRAUKĖ Į VISAGINE IR ŠALČININKUOSE SURENGTUS MOKYMUS. BŪTENT ŠIŲ REGIONŲ MOKYKLŲ ATSTOVAI ŠIEMET BUVO SUBURTI Į KOMANDAS, KURIOS JAU VASARIO–BALANDŽIO MĖNESIAIS ORGANIZUOS IR ĮGYVENDINS XXI A. KOMPETENCIJAS UGDYSIANČIUS IR ĮVAIRIAS SOCIALINES BEI KITAS AKTUALIAS TEMAS PALIESIANČIUS PROJEKTUS SAVO REGIONO BENDRUOMENĖMS.

Į mokymus susirinkę komandų nariai per įvairius praktinius užsiėmimus analizavo, kokios kompetencijos svarbios šiandieniniam jaunimui, analizavo lyčių lygybės, kilnaus elgesio, tolerancijos ir kitus vertybinius klausimus, mokėsi bendradarbiavimo paslapčių bei lyderystės.

Šalčininkų komandas aplankė Britų tarybos Lietuvoje, vieno šio projekto organizatorių, vadovė Ona Marija Vyšniauskaitė, kuri ypač pabrėžė projekto daugiakultūriškumo svarbą.

„Šis projektas unikalus tuo, kad per sportą, žaidimą ar mokymus suvienija skirtingų bendruomenių, kultūrų bei kalbinių grupių jaunuolius ir jų mokytojus. Jaunimas mokosi lyderystės, XXI amžiaus kompetencijų, medijų raštingumo, lyčių lygybės, žmogaus teisių – daugelio gebėjimų ir žinių, reikalingų kiekvienai asmenybei. Dalyvaudama čia iš pačių dalyvių išgirdau, kad jaunuoliai džiaugiasi radę naujų draugų, įveikę baimę bendrauti, viešai kalbėti, pajutę bendrystę. Tai yra vienas svarbiausių projekto tikslų – padėti jaunimui pasijusti ne tik vieno miesto gyventojais, bet ir bendrapiliečiais, kartu kuriančiais savo kraštą, kuriame gyvena“, – sakė O.M.Vyšniauskaitė.

Iškart po mokymų abiejų regionų mokyklų komandos pradės organizuoti savo pačių projektus, kuriais sieks XXI amžiaus kompetencijas ugdyti savo bendruomenėse. Jaunimo mentoriais taps jų pačių mokytojai, kurie dar gruodžio mėnesį dalyvavo pedagogams skirtuose „Svajonių komandų“ mokymuose. Kiekvienai iš dešimties dalyvaujančių mokyklų organizatoriai skyrė biudžetą reikalingoms priemonėms įsigyti ir projekto veikloms įgyvendinti.

„Esame dėkingi partneriams Britų tarybai Lietuvoje, kad jų iniciatyva kartu galime ir toliau įgyvendinti „Svajonių komandų“ projektą, per aktyvias sportines veiklas ugdyti jaunuolių ir pedagogų įgūdžius. O dalyvių emocijos pasako daugiau nei žodžiai. Jaunimas po mokymų dėkoja organizatoriams už galimybę būti čia, mokytis, džiaugiasi įveikę savo vidines baimes. Visaginas ir Šalčininkai parinkti neatsitiktinai. Šiuose regionuose gyvena daug tautinių mažumų, skirtingų kalbinių grupių atstovų, todėl mes siekiame ne tik ugdyti jų kompetencijas, bet ir per visiems puikiai suprantamą bendrą kalbą – sportą – vienyti šias bendruomenes ir griauti socialinius barjerus“, – pasibaigus mokymams sakė Lietuvos tautinio olimpinio komiteto olimpinio švietimo direktorius Kasparas Šileikis.

Britų tarybos Lietuvoje vadovė O.M.Vyšniauskaitė

Komandų organizuojami projektai bus įgyvendinti iki balandžio vidurio, o mėnesio pabaigoje Lietuvos Respublikos Prezidentūroje planuojama surengti finalinį „Svajonių komandų“ renginį, kuriame kartu praleisti laiko susitiks abiejų regionų komandos.

„Iš pradžių, kai sužinojau, kad dalyvausiu šiame projekte, labai stresavau. Aš žinojau, kad projektas bus susijęs su komandiniu darbu, bet važiuodamas čia labai jaudinausi. Įsibėgėjus mokymams pamačiau, kad čia galiu jaustis kaip namie, susiradau daug naujų draugų, patobulinau viešojo kalbėjimo įgūdžius, man šios dienos buvo labai įdomios ir naudingos. Nekantrauju sužinoti, ką galėsiu įvardyti išmokęs visam projektui pasibaigus. Esu labai dėkingas organizatoriams, veiklos mane nustebino, buvo labai įdomu ir smagu“, – įspūdžiais dalijosi Šalčininkų rajono Jašiūnų „Aušros“ gimnazijos mokinys Matas.

Projekto tikslas – per sportines ir neformaliojo ugdymo veiklas ugdyti mokinių lyderystę, organizacinius gebėjimus, bendradarbiavimo, darbo komandoje įgūdžius bei suteikti žinių ir gebėjimų, kurie padėtų pedagogams ugdyti mokinių lyderystę ir kitas XXI amžiaus kompetencijas, skatinti Visagino, Šalčininkų ir Klaipėdos regiono mokyklų bendradarbiavimą, mažinti tarpkultūrinę atskirtį.

Projektą nuo 2017 m. mūsų šalyje organizuoja Britų taryba Lietuvoje ir Lietuvos tautinis olimpinis komitetas.

Mokymai Visagine

LLSF nuotr.

Lietuvos laipiojimo sporto vienas lyderių K.Baltrūnas

BURIA STIPRIĄ LAIPIOTOJŲ BENDRUOMENĘ

LIETUVOS LAIPIOJIMO SPORTO FEDERACIJAI NUO 2022-ŲJŲ VADOVAUJA MILDA KOREIVAITĖ, BUVUSI SPORTININKĖ, KURI Į LAIPIOJIMO SALĘ PIRMĄKART UŽSUKO BŪDAMA DVYLIKOS. TAI ĮVYKO PRIEŠ 15 METŲ – BŪTENT TIEK LAIKO ŠI SPORTO ŠAKA GYVUOJA LIETUVOJE.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Šį unikalų sportą, nuo 2021 m. Tokijuje vykusių žaidynių įtraukta į olimpinę programą, M.Koreivaitė iškart pamėgo ir laipiojimas tapo jos gyvenimo dalimi.

„Mano gyvenimo filosofija – skirti laiko ir pastangų pasidalyti tuo, ką gavai pats. Taip, kaip kažkada kiti žmonės, neskaičiuodami savo laiko, su manimi dalijosi savo žiniomis, suteikė galimybių mokytis, išvažiuoti į pasaulinio lygio varžybas. Dabar noriu tą patį atiduoti laipiotojų bendruomenei.

Mūsų aukšto meistriškumo sportininkų rengimo strategija yra ilgalaikė: koncentruojamės į trenerių kvalifikacijos kėlimą, suteikiame galimybių treneriams ir sportininkams mokytis iš tų užsienio ekspertų, kurių sportininkai yra pasiekę svarių rezultatų tarptautinėje arenoje.

Vadovauti federacijai – didelė garbė, iššūkis ir atsakomybė. Noriu suburti stiprią ir smalsią laipiotojų bendruomenę. Svajonių, tikslų turėjau ir turiu daug. Viena jų buvo parašyti knygą apie laipiojimo sportą. Šiuo metu turime parašę ir išleidę jau dvi.

Dabar svajoju Kaune sėkmingai surengti Europos jaunimo boulderingo taurės varžybas. Šiemet su LTOK pagalba gavome TOK Olimpinio solidarumo paramą, kuri leis mūsų treneriams mokytis iš vieno geriausių trasų kūrėjų pasaulyje Tonde Katiyo, kuris sudaro trasas pasaulinėse laipiojimo varžybose.

Taip pat siekiame į Lietuvą prisikviesti olimpinės čempionės Janjos Garnbret trenerį Romaną Krajniką ir iš jo perimti patirtį“, – mintimis dalijasi naujoji Lietuvos laipiojimo sporto federacijos (LLSF) prezidentė.

Kokiomis nuotaikomis pasitinkate federacijos 15 metų sukaktį? – paklausėme M.Koreivaitės.

Metus pasitinkame darbingai. Esame suplanavę daug mokymų, varžybų, renginių, mūsų sportininkai aktyviai ruošiasi naujam tarptautinių varžybų sezonui.

Praėjusiais metais Kaune sulaukėme pasaulinio lygio judesių mokymo eksperto iš Vokietijos trenerio Udo Neumanno. Patirtis ir žinios mūsų rinktinės sportininkams leido pažvelgti į laipiojimo sportą ne tik fiziniu aspektu, bet ir įvertinti lipimo judesių valdymo, kūrybiškumo naudą.

Ką galite pasakyti apie šią Lietuvoje dar jauną sporto šaką?

Laipiojimo sportas kai kam gali skambėti egzotiškai ar netgi baugiai, ekstremaliai, bet iš tiesų tai saugi, unikali sporto šaka, kurioje svarbūs ne tik fiziniai gebėjimai, bet ir kūrybiškumas, mokėjimas pamatyti sprendimus.

Laipiotojai lipa trasomis ir atlieka vertikalias lipimo užduotis, galvosūkius, įveikia kelius, sukurtus iš spalvotų atbrailų, už kurių laikomasi. Kiekviena trasa yra unikali, tuo rūpinasi šios srities specialistai, vadinami trasų kūrėjais.

Laipiojimo veikla lygiagrečiai gali užsiimti vaikas, senjoras, mėgėjas, aukšto meistriškumo sportininkas ir mokytis vienas iš kito – tai suvienija bendruomenes ir skatina tobulėti.

Laipiojimo sportas skirstomas į dvi dideles sritis: lipimą gamtoje ir lipimą uždarose patalpose, paprasčiau tariant, laipiojimo salėse. Gamtoje laipiotojai dažniausiai lipa arba į didelius akmenis, tokius kaip Puntukas (ši disciplina vadinama boulderingu), arba į 10–30 metrų uolas – ši lipimo rūšis vadinama laipiojimu uolomis. Lietuvoje uolų nėra, tad mūsų šalyje laipiojama specialiuose centruose.

Laipiojimo centruose kultivuojamos trys disciplinos: boulderingas, sudėtingasis ir greitasis lipimas.

Gal per 15 metų jau esate pasiekę laimėjimų, kurie labiausiai nudžiugino?

Džiaugiamės ir didžiuojamės kiekvienu mūsų sportininku. Jie yra darbštūs ir stengiasi garsinti Lietuvos vardą. Ilgą laiką mūsų federacija neturėjo lėšų ir galimybių kokybiškai investuoti į sportininkų rengimą, tačiau šiai sporto šakai tapus olimpine padėtis šiek tiek pagerėjo.

Dabar stengiamės sukurti bendrą sportininkų rengimo sistemą, finansuoti atletų vykimą į varžybas, užtikrinti mediciniję priežiūrą, investuoti į trenerių, trasų kūrėjų kvalifikaciją. Šios investicijos atsiperka su kaupu.

Paminėtini Kipro Baltrūno rezultatai: jis Europos boulderingo taurės etape buvo ketvirtas, o pasauliniame taurės etape liko tryliktas. Romanas Sivakovas patenka į svarbiausių pasaulio ir Europos varžybų pusfinalius.

Asmeninio albumo nuotr.

Federacijos prezidentė M.Koreivaitė

Ar didelė Lietuvos laipiojimo sporto atletų bendruomenė? Kiek turite trenerių, klubų, ką galite pasakyti apie sporto bazę?

Lietuvoje reguliariai sportuojančių laipiotojų yra apie 2 tūkst., iš jų maždaug 200 dalyvauja aukšto meistriškumo varžybose, o apie 20 atstovauja šaliai tarptautinėje arenoje.

Laipiojimo centrai yra Vilniuje, Kaune ir Klaipėdoje, tačiau laipiojimas po truputį ateina ir į Ukmergę, Panevėžį, Uteną, Tauragę. Šio sporto plėtra mažesniuose miestuose priklauso nuo bendruomenių aktyvumo ir iniciatyvų. Laipiojimo sienelių jau atsiranda mokyklose, moksleivių laisvalaikio centruose.

Federacijos pagrindas – šeši didžiausi Lietuvos laipiojimo klubai, kurie nusprendė bendrai plėtoti laipiojimo sportą. Tačiau dėl nedidelių finansų mums trūksta žmogiškųjų resursų. Didžiausia pagalba – savanoriai, padedantys įgyvendinti projektus, idėjas, taip pat įmonės, remiančios mūsų varžybas.

Federacija neturi rinktinių trenerio, savo sporto bazės, kur galėtume rengti sportininkus. Tačiau klubų treneriai yra aktyviai įsitraukę į veiklą, rengia sportininkus, kooperuojasi vykdami į varžybas, kartu kelia kvalifikaciją. Sporto bazių padėtis kasmet vis gerėja.

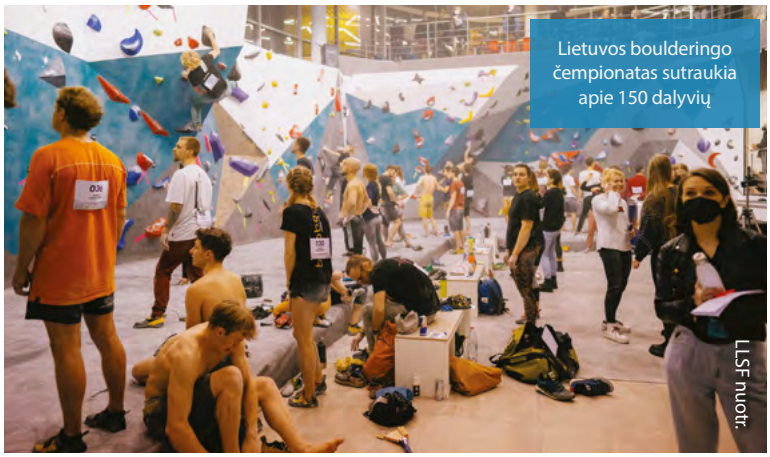
LLSF nuotr.

Lietuvos boulderingo čempionatas sutraukia apie 150 dalyvių

Laipiojimas – olimpinė sporto šaka ir aktyvus laisvalaikio leidimo būdas. Kaip ir daugelyje sporto šakų, turime daugiau mėgėjų. Labai retas jų pasirenka profesionalaus sportininko kelią, kuris reikalauja ne tik talento, bet ir daug pastangų.

Lietuvoje kultivuojamos trys laipiojimo disciplinos: boulderingas, sudėtingasis ir greitasis lipimas. Ar kiekviena jų turi savų lyderių?

Pasaulyje vyksta šių trijų disciplinų laipiojimo varžybos. Tačiau mūsų laipiotojai neturi sąlygų treniruotis ir varžytis greitojo lipimo disciplinoje. Neturime sporto bazių, kuriose būtų galima įrengti 15 metrų aukščio standartizuotą greitojo lipimo sienelę.

Boulderingas – populiariausia ir seniausiai Lietuvoje kultivuojama laipiojimo disciplina, jau 15 metų vyksta šalies čempionatai, kurie kasmet sutraukia apie 150 dalyvių.

Sudėtingojo lipimo disciplina Lietuvoje žengia pirmuosius žingsnius. Vos prieš penkerius metus atsirado pirmosios sporto bazės, kuriose galima treniruotis. Pirmasis čempionatas buvo surengtas tik 2021-aisiais, jame dalyvavo 40 sportininkų. Pernai jau sulaukėme 70 entuziastų, o šiemet jų tikimės dar daugiau.

Nepriklausomai nuo disciplinos varžybų lyderiai išlieka tie patys, tik keičiasi jų vietos. Moterų grupės lyderė – Rugilė Tamošiūnaitė, stiprios ir Anastasija Teriochina, Agnietė Baltrūnė, Ūla Koroliova.

Tarp vyrų konkurencija didesnė: Kipras Baltrūnas, Romanas Sivakovas, Eduardas Jeriomenka, Ignas Kisielius, Joris Leipus, Mikhailas Kočetkovas, Žygimantas Bičkaitis, Nedas Grigaliūnas, Vaidotas Monstavičius.

Kaip ruošiatės Kaune vyksiančioms Europos jaunimo taurės etapo varžyboms ir ko tikitės?

Džiaugiamės, kad buvome pastebėti Tarptautinės laipiojimo sporto federacijos, kuri mums suteikė galimybę organizuoti tokio lygio varžybas. Tai pirmas toks renginys Baltijos šalyse, todėl jį norime suorganizuoti kokybiškai ir tinkamai reprezentuoti savo šalį laipiotojų bendruomenėje.

Taurės varžybos balandžio 28–30 d. vyks Kaune, „Boulder House“ laipiojimo centre. Jau prasidėjo organizaciniai darbai: rašome paraiškas finansavimui gauti, ieškome rėmėjų, deriname renginio detales.

Iki šiol dauguma varžybų vykdavo Austrijoje, Vokietijoje, Prancūzijoje, į kurias nuvykti nėra pigu. Dauguma mūsų šalies jaunųjų talentų neturėjo finansinių galimybių jose dalyvauti. Viliamės, kad Kaune jėgas galės išbandyti bent 20 mūsų jaunųjų sportininkų.

Kitąmet – Paryžiaus olimpinės žaidynės. Ar Lietuvos laipiotojai pretenduoja iškovoti kelialapį?

Tikslas iškovoti olimpinį kelialapį visuomet yra, tačiau ar tai įvyks Paryžiuje – parodys laikas. Labai didelė konkurencija patekti į žaidynes, jose gali varžytis vos 20 geriausių laipiotojų.

Olimpinis kongresas Paryžiuje

IOC nuotr.

PRANCŪZŲ BARONAS, ATGAIVINĘS OLIMPINES ŽAIDYNES

2023 M. SAUSIO 1-ĄJĄ SUĖJO 160 METŲ NUO TADA, KAI PARYŽIUJE GIMĖ ŠIUOLAIKINIŲ OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ TĖVU VADINAMAS BARONAS PIERRE'AS DE COUBERTINAS.

VYTAUTAS RUZGINAS

Jo tėvas Charlesas Louis buvo tapytojas. O motina buvo kilusi iš karaliaus Liudviko VI palikuonių. Šeimoje augo trys sūnūs ir duktė.

Pierre'as buvo pats jauniausias vaikas. Jam labiausiai patiko knygos, muzika, tapyba. Jis mėgo graikų poetų knygas apie antikos olimpines žaidynes, vaikiną žavėjo gražių ir stiprių senovės atletų pasaulis. Pagirtinai baigęs koledžą netikėtai atsisakė tolesnio kariūno kelio, kurį primygtinai piršo tėvai. Pierre'as pasirinko aukštąją politinių mokslų mokyklą. Ir, dideliam savo džiaugsmui, čia sutiko daug didžių to meto protų.

Ieškodamas tikrojo pašaukimo P.de Coubertinas išvyko į Angliją. Ragbio mieste jis susipažino su Thomo Arnoldo pedagogikos istorijos palikimu, kur buvo nemažai rašoma apie sporto žaidimus ir varžybas. Studijos padėjo galutinai apsispręsti ir pasirinkti pedagogo profesiją.

Nuo 1888 m. jis ėmėsi mokyklų, sporto klubų ir sporto draugijų steigimo darbų. P.de Coubertinas tapo Prancūzijos atletinio sporto draugijų sąjungos generaliniu sekretoriumi.

„Sportas padarė senovės graikus tobulus ir ištvermingus. Reikia tikėti sportu kaip auklėjimo sistema. Olimpiados buvo ir bus", – sakė jis.

1892 m. lapkričio 25-ąją Sorbonos universitete Paryžiuje pasakė garsiąją kalbą, kurioje paragino siųsti sportininkus į varžybas užsienyje bei atgaivinti olimpines žaidynes.

Baronas P.de Coubertinas išsiuntė kvietimus viso pasaulio sporto organizacijoms dalyvauti Paryžiaus kongrese. Tai buvo milžiniškas darbas, pareikalavęs daug jėgų ir laiko. 1894 m. birželio 16 d. pavyko sušaukti Paryžiuje tarptautinį kongresą, vėliau pavadintą I olimpiniu kongresu. Į šį kongresą suvažiavo 79 delegatai iš trylikos šalių. Be oficialių delegatų, į kongresą atvyko apie du tūkstančius politikų, mokslo, kultūros ir aukštuomenės atstovų.

Po aštuonių debatų dienų 1894 m. birželio 23 d. buvo priimti šie svarbūs sprendimai:

1. Atkurti olimpines žaidynes.

2. Įvesti ketverių metų olimpinį ciklą.

3. Suteikti žaidynėms tarptautiškumo.

4. Patikėti žaidynių organizavimą miestams, o ne valstybėms.

5. Leisti dalyvauti žaidynėse tik sportininkams mėgėjams ir moksleiviams.

6. Įsteigti Tarptautinį olimpinį komitetą.

Šio komiteto prezidentu buvo išrinktas graikų poetas ir mokslininkas Demetrius Vikelas, o P.de Coubertinas tapo generaliniu sekretoriumi.

Pasibaigus šiam kongresui TOK generalinis sekretorius ėmėsi organizuoti pirmąsias olimpines žaidynes. Buvo numatyta jas surengti Olimpijoje, ten, kur vykdavo senovės olimpiados. Bet reikėjo atstatyti stadioną, padaryti daug kitų darbų, o lėšų tam nebuvo. Todėl nutarta surengti žaidynes Atėnų stadione.

Atėnų „Parnaso“ klube P.de Coubertinas perskaitė paskaitą „Sportas šiuolaikiniame pasaulyje ir olimpinės žaidynės“. Kai jau buvo išsiuntinėti kvietimai į olimpines žaidynes, Graikijos premjeras oficialiai pranešė, kad jo šalis atsisako rengti žaidynes dėl lėšų stokos.

P.de Coubertinas iškart išvyko į Graikiją ir kreipėsi į šios valstybės karalių, prašydamas išgelbėti ne tik žaidynių, bet ir šalies prestižą. Buvo kreiptasi ir į visuomenę. Tūkstančiai savanorių pradėjo rinkti pinigus ir aukoti lėšas stadiono rekonstrukcijai.

Graikijos sosto įpėdinis princas Konstantinas ėmėsi vadovauti olimpinių žaidynių pasirengimui. 1896 m. balandžio 5 d. Graikijos karalius Jurgis I Atėnuose atidarė pirmąsias atgaivintas olimpines žaidynes. P.de Coubertinas buvo svečių ložėje. Graikijos karalius kreipėsi į jį: „Koks jūs esate svečias? Jūs čia šeimininkas. Ne tik graikai, bet ir visi kiti neužmirš jūsų triūso.“

Po 1896 m. olimpinių žaidynių D.Vikelas atsistatydino ir paliko šį postą P.de Coubertinui. Jis šias pareigas ėjo iki 1925-ųjų.

1906 m. Paryžiuje P.de Coubertino iniciatyva įvyko IV olimpinis kongresas. Barono siūlymu į olimpinių žaidynių programą įtraukti penki meno srities konkursai: architektūros, tapybos, literatūros, muzikos ir skulptūros.

1914 m. Paryžiuje vykusiame VI olimpiniame kongrese buvo patvirtinta olimpinė vėliava, kurią 1913 m. suprojektavo P.de Coubertinas. Vėliavos originalas saugomas Olimpiniame muziejuje Lozanoje.

1912 m. Stokholmo olimpinėse žaidynėse pirmą kartą buvo surengtas meno konkursas. Čia aukso medalį literatūros srityje gavo „Odė sportui“. Šios odės autorius pasirašė dvigubu slapyvardžiu. Vėliau paaiškėjo, kad kūrinio autorius – pats P.de Coubertinas. Jis norėjo, kad Prancūzija ir Vokietija draugautų, siekė suvienyti tautas, stiprinti olimpizmo idėjas.

1924 m. Šamoni įvykusią tarptautinę žiemos sporto savaitę P.de Coubertinui pavyko įteisinti kaip pirmąsias žiemos sporto olimpines žaidynes.

P.de Coubertinui buvo suteiktas TOK garbės prezidento vardas. Be to, nutarta, kad šis titulas nebus paskirtas niekam ateityje.

P.de Coubertinas mirė 1937 m. rugsėjo 2 d. Ženevoje. Palaidotas *Bois-de-Vaux* kapinėse Lozanoje.

Barono pageidavimu, jo širdis buvo nuvežta į Graikijos Olimpijos miestą ir įmūryta į stelą olimpiniame stadione. Stela buvo pastatyta 1927 m. balandžio 19 d. olimpinių žaidynių atkūrimo proga.

P.de Coubertinas tvirtino, kad reikia tikėti sportu kaip auklėjimo sistema

Visą gyvenimą jis paskyrė sportui – olimpinėms žaidynėms atkurti ir joms populiarinti. Jis siekė, kad olimpinės ugnies neužgesintų nei kivirčai, nei karai, nei kitos negerovės ir sunkumai. Buvo dvarininkas, baronas, aukštuomenės atstovas, bet stengėsi kovoti už socialinį teisingumą, už sporto demokratizavimą. P.de Coubertinas buvo ne tik olimpinių žaidynių atgaivintojas ir šauklys. Jis pats sportavo: boksavosi, važinėjo dviračiu, jodinėjo, fechtavosi špaga. Jis norėjo į vieną visumą sujungti protą ir kūną, todėl kartojo, kad sportas ne tik stiprina kūną, formuoja charakterį, moko tinkamos kovos, auklėja teisingumo ir didingumo dvasia, bet ir žmonių santykiams prideda gerumo bei nuoširdumo.

Pedagogas, istorikas, literatas, ilgametis TOK prezidentas parašė daug knygų ir straipsnių. Gyvenimo pabaigoje P.de Coubertinas sakė: „Aš prašau jūsų išsaugoti atgaivinto olimpizmo liepsną ir jam reikalingus principus.“

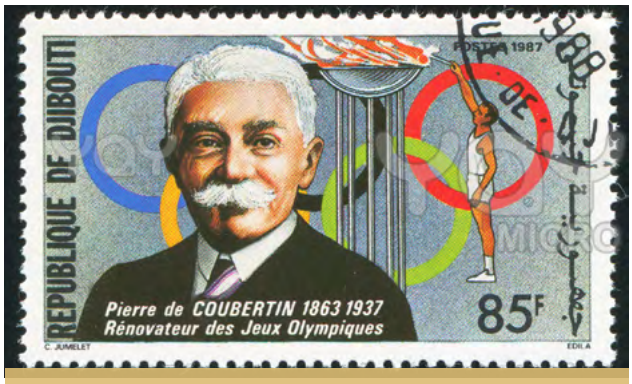

Olimpinių žaidynių atgaivintojo atminimas įamžintas daugybėje šalių

LTOK PREZIDENTEI – PRESTIŽINIS APDOVANOJIMAS

Sausio 11 d. per iškilmingą Lenkijos sporto apdovanojimų ceremoniją Varšuvoje olimpinei čempionei, LTOK prezidentei Dainai Gudzinevičiūtei įteiktas tarptautinių „Auksinio mangusto“ (angl. „Golden mongoose“) sporto apdovanojimų medalis.

Ukrainos nacionalinio olimpinio komiteto inicijuoti tarptautiniai „Auksinio mangusto“ apdovanojimai skirti žmonėms ir organizacijoms, svariai prisidedančioms prie sporto plėtros visame pasaulyje, pagerbti.

Nuo 2009 m. Odesoje vykę apdovanojimai šiemet dėl Ukrainoje vykstančio Rusijos sukelto karo buvo integruoti į Lenkijos sporto apdovanojimų ceremoniją. LTOK prezidentei šis prizas skirtas už išskirtinį indėlį į tarptautinių santykių plėtojimą per sportą.

„Į Varšuvą perkelti „Auksinio mangusto“ apdovanojimai buvo dar viena proga prisiminti, kad Ukrainai reikia mūsų palaikymo ir paramos. Europa šiuo klausimu vieninga. Tai matome ir iš principinės pozicijos Europos olimpinių komitetų renginių atžvilgiu – nei Europos jaunimo olimpiniuose festivaliuose, nei Europos žaidynėse Krokuvoje karą Ukrainoje pradėjusios Rusijos ir jos veiksmus palaikančios Baltarusijos komandų nebus“, – sakė Europos olimpinių komitetų asociacijos (EOK) viceprezidentė D.Gudzinevičiūtė.

„Auksinio mangusto“ apdovanojimas taip pat buvo skirtas EOK prezidentui Spyrosui Capralui ir EOK vykdomojo komiteto nariui Hasanui Aratui. Lenkijos sporto apdovanojimų ceremonijoje dalyvavo ir šios šalies prezidentas Andrzejus Duda.

Prieš renginį vykusio susitikimo metu taip pat buvo aptartas pasiruošimas šią vasarą Krokuvoje vyksiančioms Europos žaidynėms.

APTARĖ PASIRUOŠIMĄ OLIMPINIAMS RENGINIAMS

Sausio 21 d. prieš Europos jaunimo žiemos olimpinio festivalio Italijoje atidarymą tradiciškai vyko Europos olimpinių komitetų asociacijos (EOK) Vykdomojo komiteto posėdis, kuriame dalyvavo LTOK prezidentė Daina Gudzinevičiūtė.

Vienas svarbiausių posėdžio klausimų – pasiruošimas šią vasarą vyksiančioms Europos žaidynėms. Didžiausias žemyno sporto renginys Krokuvoje vyks birželio 21 – liepos 2 d. Organizatoriai neslepia, kad susiduria su sunkumais, tačiau žada, kad renginys vyks sklandžiai.

„Lenkams išties nėra lengva ruoštis Europos žaidynėms. Daugiausia keblumų kyla dėl priežasčių, kurios nuo organizatorių nepriklauso. Dėl infliacijos padidėjo organizacinės išlaidos. Rusijai pradėjus karą Ukrainoje, Lenkija priėmė kelis milijonus pabėgėlių iš šios šalies, todėl reikia spręsti apgyvendinimo klausimą. Vis dėlto prie šio projekto dirba patyrusi komanda, todėl neabejoju, kad su kilusiais iššūkiais susitvarkys“, – sakė EOK viceprezidentė D.Gudzinevičiūtė.

EOK lyčių lygybės, socialinės įvairovės ir įtraukties komisija pristatė parengtas rekomendacijas, kurios padės siekti lyčių lygybės tikslų. Pagal Tarptautinio olimpinio komiteto pernai pristatytas gaires parengta strategija iškėlė tikslus, kuriuos planuojama įgyvendinti iki 2030 m.

Strategijoje numatyti penki esminiai aspektai: lyderystė, lyčių atvaizdavimas, įsitraukimas, saugus sportas. Pavyzdžiui, tikimasi iki 2030 m. pasiekti lyčių balansą ne tik Europos nacionaliniuose olimpiniuose komitetuose, bet ir Europos žaidynių, Europos jaunimo olimpinių festivalių organizaciniuose komitetuose, sportininkus olimpiniuose renginiuose aptarnaujančio personalo komandose.

Posėdžio dalyviai

Vykdomojo komiteto posėdyje patvirtinta, kad tradicinis nacionaliniams olimpiniams komitetams skirtas seminaras gegužės 12–13 d. vyks Paryžiuje. Aktualiausi šiais metais vyksiančio seminaro klausimai – 2024 m. Paryžiaus olimpinės žaidynės, 2023 m. Europos žaidynės ir 2023 m. Europos jaunimo vasaros olimpinis festivalis.

APIE MAŽĖJANČIAS PAJAMAS IR PAGALBĄ FEDERACIJOMS

Sausio 19 d. LTOK vykdomajam komitetui buvo pristatyta 2022 m. LTOK biudžeto įvykdymo apyskaita ir šių metų planai. Nepaisant stipriai mažėsiančių pajamų, 2023 m. biudžete numatyta pagalba sporto federacijoms.

Šis Vykdomojo komiteto posėdis skirtas pasiruošti LTOK generalinės asamblėjos eilinei sesijai, kuri vasario 24 d. vyks Vilniuje.

Praėję metai paženklinti kardinaliu ne tik viso olimpinio sporto, bet ir LTOK finansavimo pokyčiu. Seimui priėmus Loterijų įstatymo pataisas, iki tol olimpiniam judėjimui skiriami 8 proc. bendrovės „Olifėja“ apyvartinių lėšų nuo 2022 m. liepos patenka į valstybės biudžetą. Visą sporto finansavimą perėmė valstybė.

LTOK pajamos praėjusiais metais siekė 10,8 mln. eurų. Didžiąją dalį – 5,86 mln. eurų – sudarė 8 proc. bendrovės „Olifėja“ apyvartinių lėšų, kurias LTOK gavo iki liepos 1-osios. LTOK valdomos UAB „Olifėja“ išmokėti dividendai pernai siekė 4,1 mln. eurų.

Kitos įplaukos – Tarptautinio olimpinio komiteto (TOK) ir Europos olimpinių komitetų asociacijos (EOK) tikslinės subsidijos. LTOK išlaidos praėjusiais metais siekė 7,55 mln. eurų. Didžioji dalis – 5,35 mln. eurų – buvo skirta olimpiniam sportui finansuoti.

„Galime pasidžiaugti, kad pajamos viršijo planą. Tai, žinoma, lėmė loterijų bilietų pardavimo rodikliai, kuriuos dėl mokesčių keitimo prognozuoti buvo gana sunku. Taip pat pavyko sutaupyti, kas šiuo metu labai svarbu“, – sakė LTOK iždininkas Darius Čerka.

Planuojama, kad šiais metais LTOK pajamų gaus tik iš UAB „Olifėja“ mokamų dividendų ir TOK bei EOK tikslinių subsidijų. Iš viso tikimasi 3,8 mln. eurų įplaukų, iš kurių 3,4 mln. eurų sudarytų dividendai.

Didžioji dalis išlaidų šiemet numatoma olimpiniam sportui – 1,88 mln. eurų. Šios lėšos bus skirtos rengtis 2024 m. Paryžiaus olimpinėms žaidynėms, dalyvauti Europos jaunimo žiemos ir vasaros olimpiniuose festivaliuose, Europos žaidynėse Krokuvoje ir ANOC organizuojamose pasaulio paplūdimio žaidynėse Indonezijoje.

Nors LTOK pajamos šiemet mažės daugiau nei dvigubai, jau anksčiau Vykdomojo komiteto sprendimu biudžeto projekte numatyta pagalba sporto federacijoms: olimpinių sporto šakų, LTOK pripažintų partnerių ir į Paryžiaus olimpinių žaidynių programą įtrauktų sporto šakų federacijų vienkartinėms dotacijoms numatoma skirti 790 tūkst. eurų.

Lietuvos olimpinio fondo (LOF) pajamos 2022 m. siekė 1,3 mln. eurų. Išlaidos – beveik milijoną eurų. Daugiausiai lėšų buvo skirta renginiams organizuoti, darbui su rėmėjais, Lietuvos olimpinę komandą vienijančio ženklo „LTeam“ plėtrai. Organizacija šiemet planuoja surinkti per 300 tūkst. eurų pajamų.

„2022 m. viršijome pajamų planą, o išlaidos buvo mažesnės, nei planuota. Vis dėlto šiemet prognozės nėra tokios optimistinės. Pasikeitus loterijų įstatymui, iš LOF partnerių rato dingo didžiausias rėmėjas „Euloto“, todėl ir šių metų planas gerokai kuklesnis. Akivaizdu, kad fondui reikalingi pokyčiai, tą ir darysime“, – sakė LOF direktorė Lina Minderienė.

Vykdomojo komiteto nariai patvirtino sesijos mandatų komisijos ir sekretoriato sudėtis. LTOK revizijos komisijos pirmininkas Algimantas Bražys pristatė šiuo metu vykstančią reviziją. „Kol kas pastabų neturiu“, – sakė jis.

Posėdyje pristatytas LTOK 2023 m. veiklos plano projektas. Šiemet planuojamas rekordinis olimpinių renginių skaičius. Sausį Friulio-Venecijos Džulijos regione Italijoje vyko Europos jaunimo žiemos olimpinis festivalis. Vasarą Slovėnijoje laukia Europos jaunimo vasaros olimpinis festivalis, Lenkijoje vyks Europos žaidynės, o Indonezijoje Lietuva pirmą kartą dalyvaus pasaulio paplūdimio žaidynėse.

LTOK – TRADICINIAI APDOVANOJIMAI

Sausio 19 d. LTOK būstinėje Vilniuje pagerbti ir apdovanoti jubiliejines sukaktis minintys sportui ir olimpizmui nusipelnę žmonės. Apdovanojimus jubiliatams įteikė olimpinė čempionė, LTOK prezidentė Daina Gudzinevičiūtė.

LTOK pirmojo laipsnio ženklu „Už nuopelnus“ apdovanoti: fechtavimo sporto meistras, sporto organizatorius, Lietuvos fechtavimo federacijos garbės prezidentas, ilgametis LTOK narys Rimantas Povilas Jogėla (70 metų jubiliejaus proga) ir Lietuvos žolės riedulio federacijos prezidentas, nusipelnęs žolės riedulio treneris, LTOK vykdomojo komiteto narys (2012–2020) Leonardas Čaikauskas (65).

LTOK antrojo laipsnio ženklu „Už nuopelnus“ apdovanoti: daugkartinis Lietuvos ėjimo čempionas, rekordininkas, buvęs LTOK VK narys (1993–1996), tarptautinės klasės sporto meistras, išsugdęs ne vieną pasaulio ir Europos rekordininką, Algirdas Šakalys (80), buvęs Lietuvos sportinio ėjimo asociacijos prezidentas, nacionalinės kategorijos teisėjas, sportinio ėjimo rinktinės narys Justinas Vasiliauskas (80) ir rankininkas, treneris, dirbęs trejose olimpinėse žaidynėse, vienas geriausių XX amžiaus Lietuvos rankinio teisėjų Grigorijus Gutermanas (75).

LTOK prizu „Visada aukštyn“ apdovanotas Kazimieras Steponavičius (70) – ilgametis LTOK olimpinio sporto direkcijos direktorius, olimpinių misijų vadovas, sporto organizatorius.

Iš kairės: G.Gutermanas, R.P.Jogėla, K.Steponavičius, D.Gudzinevičiūtė, A.Šakalys, L.Čaikauskas, J.Vasiliauskas

Sauliaus Čirbos nuotr.

PLAUKIKAS ATRADO KNYGŲ PASAULĮ

LIETUVOS PLAUKIKAS ANDRIUS ŠIDLAUSKAS BASEINE PRALEIDŽIA NEMENKĄ DALĮ SAVO GYVENIMO, NES BE TO NEBŪTŲ ĮMANOMA PASIEKTI AUKŠTŲ REZULTATŲ SVARBIAUSIOSE PASAULIO VARŽYBOSE. TURIMĄ LAISVĄ LAIKĄ OLIMPIETIS STENGIASI IŠNAUDOTI PRASMINGAI, O TAM PADEDA IR KNYGOS, FILMAI BEI MUZIKA.

DOMINYKAS GENEVIČIUS

Dariaus Kibirkščio nuotr.

2022 m. A.Šidlauskas iškovojo Europos čempionato bronzą

A.Šidlauskas – dvejų olimpinių žaidynių dalyvis

Kipro Štreimikio nuotr.

GERIAUSI

Knyga: Frenkas Herbertas „Kopa“.
Grupė / atlikėjas: Drake.
Filmas / serialas: „Avataras“.

Plaukikas prisipažįsta, kad vaikystėje ir paauglystėje nesureikšmino knygų skaitymo, bet su metais požiūris keičiasi.

„Knygų skaitau mažiau, negu žiūriu filmų, bet skaityti nevengiu. Labiausiai man patinka fantastinės knygos. Kone didžiausią įspūdį padarė mokslinės fantastikos romanas „Kopa“. Tai buvo turbūt storiausia, bet kartu ir greičiausiai perskaityta knyga“, – prisipažįsta A.Šidlauskas.

Sportininko teigimu, kai kurios knygos padeda jam tobulėti kaip žmogui.

„Kai kurios knygos leidžia pagalvoti apie gyvenimą ir pasidaryti tam tikras išvadas, net ir sporte“, – sako jis.

Dažniausiai knygos jo rankose atsiduria kelionių metu – oro uostuose, lėktuvuose. Kartais A.Šidlauskas knygą paskaito vakarais prieš miegą, tai padeda lengviau užmigti. Vis dėlto ir paprastą dieną po treniruotės knygos leidžia šiek tiek atsipalaiduoti.

Apie filmus A.Šidlauskas galėtų kalbėti ilgai, nes tai yra vienas mėgstamiausių jo laisvalaikio užsiėmimų. Jis mėgsta mokslinės fantastikos žanro filmus arba tokius, kurių scenarijus baigiasi netikėtai. Plaukikas suskaičiavo, kad per savaitę jis gali pažiūrėti 7–8 filmus.

„Sunku išskirti mėgstamiausią filmą, nes jų esu peržiūrėjęs labai daug. Tiesą sakant, nesu prisirišęs prie konkretaus žanro. Kai pradedu žiūrėti filmą ir jis mane užkabina, tai gali būti bet kokio žanro juosta“, – patikina A.Šidlauskas.

Filmus jis mėgsta žiūrėti per didelį televizorių su gera garso aparatūra, nes raiška ir garsas prideda geresnių pojūčių.

„Man svarbi gera kokybė – aiškus garsas, didelė raiška. Tai leidžia dar labiau įsijausti į patį filmą ir pamatyti jo privalumus“, – sako A.Šidlauskas.

Nors dauguma sportininkų muzikai skiria didelį dėmesį, ji A.Šidlauskui nėra kažkoks būtinas atributas.

„Mėgstamiausi stiliai – popsas ir hiphopas, bet muzikai didelės reikšmės neskiriu. Dažniausiai jos klausausi važiuodamas automobiliu arba kažkur keliaudamas. Kartais pasileidžiu dėl fono, bet nėra taip, kad muzika man būtų visada prie širdies“, – paaiškina plaukikas.

A.Šidlauskas nėra lietuviškos muzikos gerbėjas, bet žino populiariausias dainas, nuolat besisukančias radijo stočių eteryje.

„Kai groja lietuviškos dainos, specialiai jų neperjungiu. Jos nėra mano favoritės, bet Vaido Baumilos, Jessicos Shy, Justino Jaručio ar kitų ryškiausių lietuvių atlikėjų dainos nenuteikia neigiamai“, – sako plaukikas.

A.Šidlauskas pasidžiaugia, kad šiais metais jis pagaliau galės pasimėgauti gyvais aukšto lygio užsienio atlikėjų pasirodymais. Anksčiau jo darbotvarkė neleisdavo susiplanuoti norimų koncertų, o šių metų rugpjūtį jis ketina sudalyvauti „The Weeknd“ koncerte Taline bei „Imagine Dragons“ pasirodyme Vilniuje.

affidea | LTeam LAB

LTeam LAB – LTOK medicinos partneriai

„LTeam LAB“. KAS TAI?
Tai Affidea klinikoje esanti sporto madicinos, mokslo ir tyrimų laboratorija, įkurta bendradarbiaujant su Lietuvos tautiniu olimpiniu komitetu. Tai – pirma tokia laboratorija šalyje, skirta visiems – nuo sporto entuziastų iki olimpinės rinktinės narių.

„LTEAM LAB“ TEIKIAMOS SPORTO MEDICINOS PASLAUGOS:

- **Sporto medicinos gydytojų konsultacijos.**
- **Spiroergometrija.**

Fizinio krūvio mėginys su kvėpuojamąja dujų analize, $V0_2$ max – elektrokardiogramos, iškvėptų ir įkvėptų dujų (deguonies ir anglies dvideginio) registravimas fizinio krūvio metu.

- **Anaerobinio / aerobinio slenksčių nustatymas, mėginio metu matuojant laktato koncentraciją kraujyje.**
- **Veloergometrija.**

Fizinio krūvio mėginys — elektrokardiogramos registravimas fizinio krūvio metu.

- **Specialaus darbingumo nustatymas įvairiais ergometrais (pagal sporto šaką).**

Atliekami ant speciolių ergometrų: veloergometro, baidarių / kanojų irklavimo, plaukimo, slidinėjimo bei irklavimo.

- **Fizinio išsivystymo rodiklių tyrimas.**

Plaštakų jėga (kg), psichomotorinės reakcijos greitis (mls), judesių dažnio testas, ortostatinis ir / ar nuovargio įvertinimo testas (pagal širdies darbą ramybėje, orostazėje, atliekant mažo intensyvumo fizinį krūvį bei atsigavimą po jo), plaučių gyvybinė talpa (l).

- **Nuovargio įvertinimo tyrimai.**

Pagal širdies darbą ramybėje, orostazėje, atliekant mažo intensyvumo fizinį krūvį bei atsigavimą po jo.

- **Šuolio testai.**

Įvertinamas jėgos pasiskirstymas statinio ir dinaminio raumenų darbo metu, nustatomas šuolio aukštis ir atsispyrimo laikas.

- **Kūno sudėties analizė.**

Raumenų – riebalų masės, vandens, baltymų, mineralinio kiekio nustatymas bei kūno sudėties korekcija.

- **Echoskopija (ultragarsinis tyrimas).**
- **Kraujo tyrimų programos sportuojantiems.**

MINI, MIDI ir MAXI

SUSISIEKITE IR GAUKITE SPECIALIUS PASIŪLYMUS

KONTAKTINIS ASMUO
Milda Kučinskaitė
+370 699 80557

Konstitucijos pr. 15, Vilnius

affidea.lt

AB „Vakarų laivų gamykla" įmonių grupė jau penkis dešimtmečius yra didžiausia jūrinės inžinerinės pramonės įmonė Lietuvoje, išsaugojusi gilias laivų remonto ir statybos tradicijas. Vienijanti 20 skirtingos specializacijos įmonių, AB „Vakarų laivų gamykla" didžiuojasi galėdama pasiūlyti visas su laivo gyvavimo ciklu susijusias paslaugas.

STATYKIME ATEITIES LAIVUS KARTU!

www.wsy.lt

AUTOMOBILIO GAMYBA

23 gamybos valandos

3000 dalių

1.9 tonos

LĖKTUVO GAMYBA

80.000 gamybos valandų

100.000 dalių

537 tonos

LAIVO GAMYBA

3.500.000 gamybos valandų

700.000 dalių

6.000 tonų

VAKARŲ LAIVŲ GAMYKLA
BLRT GRUPP

OFICIALUS RĖMĖJAS

LTeam